

ABONAMENTS

Barcelona mes	100 Ptas.
Catalunya i territoris de la República	100 Ptas.
Amèrica Llatina i Portugal, trimestre	100 Ptas.
Països convulsos postal, id.	100 Ptas.
Altres països, id.	100 Ptas.

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFES

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 649, 1.º — TELÈFON 11430
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER DE BARCELONA, 11 i 13. — TELÈFON 10603

EL TEMPS

Pressió al nivell de la mar: 760.6 mm. Humitat relativa: 80 per cent. Velocitat del vent: 2.0 quilòmetres per hora. 6.0. Visibilitat horitzontal: 5.0 quilòmetres. Nivell del cel: 2/10 de fr. En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 17.0 grans. Temperatura mínima: 12.0 grans. Recorregut del vent: 2.0 quilòmetres. Precipitació: nula. Insolació en el dia d'ahir: 1.1 hores 30 min.

Un atur en el camí

Hi ha un fet de la nostra vida cultural — gairebé d'abast polític — que no cal haver escapat a la perspectiva dels nostres lectors: ens referim a la col·laboració, cada dia més freqüent, d'escriptors catalans a la premsa castellana de Barcelona. El fenomen té força interès i genera curiositat en les causes. Indubtablement, no deu ésser distant de les que han produït la decadència del teatre català i de l'edició de llibres espanyols en llengua catalana, que observem d'alguna de la proclamació de la República.

Diríem que, de cop i volta, el nostre públic, que durant la dictadura es mostrava decidit protector de la cultura catalana, per raons més polítiques que no per un afany d'assimilació, s'ha sentit desbarregat d'aquesta obligació. Diguem així si no admetem també l'existència que les nostres publicacions i la nostra producció cultural en aquella època, potser viciats per la facilitat d'expansió, admetien massa sovint la forma de cosa d'estranger per casa. L'ambició de no mirar prim.

No diem brutalment, per acabar amb un malentès. Com que a la nostra terra hi ha bona voluntat i patriotisme, estem segurs que la franquesa pot ésser útil. Cal que el públic i els que treballen dins el món de les lletres s'adonin seriosament a la tasca. Els uns no limitant-se a protegir caritativament una literatura i una premsa que ells són els primers de no llegir. Els altres, acostumant-se a posar els cinc sentits en l'obra. Del que ara passa, la culpa correspon a tots plegats.

No obstant, l'adob no serà fàcil. Tant la selecció que escrivim com la que llegim representen un tant per cent molt baix de la població catalana. Aducc en èpoques de gran expansió, el nombre de lectors a Catalunya era molt baix. Lectors en tots els idiomes.

A Barcelona, i fixant-nos solament en la premsa, podem dir que fan rotar a cap. L'evolució mental dels nostres lectors és simplement formidable. Ningú no surt de la seva migraïdisme individual, per un miquet. Darrerament aquest semi-analfabetisme ha estat una confirmació còmica. Estudiant la composició de les escombries per aprofitaments industrials, hom ha trobat no només contingut gairebé gens de paper, sinó que els diaris de Barcelona són un volum fins i tot excessiu.

A Zúric, posem per cas, el mateix diari té quaranta vegades més de llegidors.

Després de "Els gangsters de Barcelona"...

Aquesta setmana començarem a publicar el gran reportatge de Josep Maria Planes

L'organització de l'anarquisme a Catalunya i a Espanya

Trotsky vivia prop de París des del mes d'agost

París, 16. — Lleó Trotsky, un dia l'home més influent de Rússia i avui un exiliat més, havia estat autoritzat pel Govern francès per viure a Còrsega. Però dissabte fou descobert en una vil·la del romàntic poble de Barbizon, a conseqüència de circumstàncies fortuïtes que tenen totes les característiques d'una novel·la policíaca.

La vil·la "Ker Monique", situada al carrer de Bornage, al costat del bosc de Fontainebleau, havia vist, l'estiu darrer, arribar nous llogaters. Sis o set persones, la discreció de les quals no va deixar d'intrigar la població, composta en gran part per artistes.

Maí hom no veia junts els habitants de la vil·la "Ker Monique". Tot el més dels joves s'encarregaven de fer les compres indispensables. Oïmes mai el correu no hagué d'enviar cap carta ni cap plec. Els habitants, però, vivien aparentment amb molta comoditat, car freqüentment canviaven bitllets de mil francs. Cada tarda un motociclista arribava a la vil·la, portador del correu diari.

Una circumstància banal havia de permetre d'acabar la situació. Dijous un gendarme trobà una motocicleta que no estava enllocada.

—Va demanar el gendarme a l'inconegut. —No—va respondre.

El gendarme va traslladar la moto a la prefectura, on revisaren el cotxe i trobaren el correu. Llavors avisà el jutge de Mun i la Seguretat General, i des de divendres els gendarmes van vigilar la casa misteriosa.

Els magistrats es presentaren a la vil·la "Ker Monique". Els calgué parlamentar llargament abans no els deixaren entrar. Els magistrats, acompanyats d'inspectors de la Seguretat, penetraren a la vil·la, on trobaren el propietari al seu despatx amb un revòlver a cada costat de la seva taula.

—Venim—li digué el procurador— a interrogar-vos sobre el robatori d'una moto. Doneu-nos els vostre nom.

—Em dic Sodròv.

—Però—digué Cerece, procurador de la República— vos sou Trotsky!

—I bé, si, sóc jo. Què voleu?

Trotsky presentà llavors un passaport perfectament en regla lliurat al ministeri de l'Interior en el mes de desembre de 1933, autoritzant-lo a viure a Seine-et-Marne.

—He vingut aquí—digué Trotsky— per despatxar els russos blancs, que segurament no mancarien.

Seguidament Trotsky indicà: —Sóc un vell conspirador. Preparo la IV Internacional.

L'acció de la policia contra els gangsters

Bruno Alpini és mort en un tiroteig i sembla que també ha estat mort el "Centim"

Al Vendrell ha estat detingut el "Xato de Sants"

Poc després del tiroteig de la nit de dissabte a l'Avinguda de Francesc Llairet entre la policia i un grup de pistolers, del qual diumenge publicarem una extensa informació, n'hi hagué un altre al carrer de la Creu de Molers, cap a la banda de la muntanya de Montjuïc.

El comissari general d'ordre públic va ordenar, així que tingué notícies del primer tiroteig, que els agents de policia, distribuïts en diversos grups, efectuessin batudes per aquells llocs a l'objecte de detenir els pistolers que havien pogut escapar-se.

Un d'aquests grups, formats per tres agents, va veure a la banda de dalt del carrer de la Creu de Molers un grup que li inspirà sospites al precís moment que els que el formaven es disposaven a saltar una tanca per tal de fer-se inoportunos. Els donaren l'alto, i dels cinc que formaven el grup, quatre fugiren, però el darrer va disparar contra els agents.

Aquests contestaren ràpidament a l'agressió i aconseguiren tocar-lo tan bé que va resultar mort. Un dels agents va resultar amb el vestit foradat a conseqüència dels trets. No resultà ferit per miracle. Fou avisat el jutge de guàrdia, el qual acudí al lloc indicat i procedí a escorcollar les robes del mort. Li foren trobades trenta pessetes, en monedes de cinc, embolicades amb paper i, i separatament, una pistola amb quatre cartutxos disparats, i un altre carregador ple. No li fou trobat cap document. Representava, l'home mort, tenir uns trenta-cinc anys. Calçava sabates i duia vestit de color marro. Per ordre del jutge fou traslladat al dipòsit judicial, on procediren a obtenir les marques dactilars.

LES MARQUES DACTILARS DE BRUNO ALPINI

Una vegada obtingudes les dites marques el mort pogué ésser identificat. I va resultar que es tractava del famós atracador Bruno Alpini, el qual havia estat detingut dijous de la setmana passada i que fugí divendres al vespre de les mans de la policia, tot i que anava emmanillat. Per tal d'assegurar-se de la personalitat del mort, alguns agents de la brigada social que el coneixien acudiren al dipòsit judicial i comprovaren que, en efecte, l'individu mort per la policia era el famós atracador Bruno Alpini.

L'AUTOPSIA DEL FAMÓS PISTOLER

A la tarda s'efectuà al Dipòsit judicial l'autopsia del cadàver de Bruno Alpini. Presentava unes dotze ferides; totes elles fetes a distància. De ferides en té tres al cap, amb orifici d'entrada pel front i de sortida per la part del darrere; dues al tòrax; una al nivell paraxesternal esquerre; una altra a la mà dreta; una altra al braç dret, amb fractura de l'hipocondri; una altra a l'axillar anterior, al nivell de la vuitena costella; una altra al maxil·lar dret, amb orifici de sortida pel parietal esquerre; una altra a la vora esquerra d'arrel, amb orifici de sortida pel parietal dret; una altra al peu dret. Al cadàver hi fou extret una bala de l'homòpalt. Estava, com es veu, materialment cosit de bales. Segons digueren els metges, la mort del pistolero fou instantània.

EL XATO DE SANTS, DETINGUT

Ahir fou detingut al Vendrell (Tarragona) un individu conegut amb el sobrenom de "Xato de Sants". Se sospita que va prendre part en l'agressió contra la policia, ocorreguda al Paral·lel la matinada de dissabte. Junt amb el "Xato" fou detingut un altre individu, del qual també se sospita que hi prengué part. Tots dos detinguts han estat traslladats a Barcelona.

(Continua al peu de la pàgina 4)

L'ocupació d'Ibni HAN MORT CINC EXPEDICIONARIS?

Madrid, 16. — Al migdia ha circulat el rumor que havia bolcat una de les barcases i que havien mort alguns indígenes dels qui anaven a bord del "España 5". El rumor no ha pogut ésser comprovat als centres oficials.

(Vegeu l'article de la pàgina 3)

JUEUS ERRANTS I PROFESSIONALS DE L'EXILI

L'excés d'original d'imperiosa actualitat ens obliga a ajornar per a demà la publicació del darrer article del reportatge de J. E. Bartrina

La memòria de Macià El gran homenatge de diumenge

Dos rams de la tomba del President foren portats, en avió, per un Conseller de la Generalitat, a les tombes dels màrtirs de Jaca

El President de la Generalitat davant la tomba de Macià

Diumenge al matí se celebrà l'homenatge a Francesc Macià. Hi acudí una gentada enorme. A primeres hores del matí ja es feia molt difícil de poder traslladar-se al cementiri Nou. Durant tot el dia succeí el mateix.

La desfilada de la gent portant coroncs i rams de flors, i la de les comissions d'entitats culturals, socials i polítiques s'inicià a les vuit en punt del matí i continuà durant tot el dia. Una de les oïrenes més espectaculars fou un magnífic ram de ferro forjat, obra de Muñoz Morató, consistent en una branca de roure i florant amb la inscripció: "Catalunya al seu cabdill Francesc Macià".

A mesura que anaven acudint les entitats amb les seves banderes i banderins, els portadors d'aquestes enseïes foren situats enquadant la plaça de la Fe. S'arribaren a formar prop de dues-centes banderes.

Des de primera hora formaren a la plaça de la Fe, retent guàrdia d'honor a les despulles de l'heroi català, una secció de mossos d'esquadra i una altra de guàrdies de Seguretat

La formació de les banderes, davant la tomba del primer President

i d'Assalt de la Generalitat. Ultra els esmentats elements uniformats formaren entorn de la tomba guàrdies de seguretat, guàrdies dels cementiris, ordenances i porters de la Generalitat, agutzils municipals, etc. També fou acte de presència una representació de la Creu Roja. Hi acudiren moltes personalitats, autoritats i diputats del Parlament català, els quals s'esperaren per tal de complir el president de la Generalitat i el Govern en llur visita a la tomba.

També hi acudiren representacions d'entitats de tota mena d'aquí, així com comissions d'entitats gallegues i d'altres països ibèrics amb llurs banderes, les quals disposaren rams de flors en record de Francesc Macià.

Així mateix hi acudiren més de dos-cents cinquanta coristes de l'Euzko Abesbatza, junt amb una important representació del Partit Nacionalista Basc i de l'Entitat Barcelonista Euzko Batzokia.

Després de disposar una magnífica corona damunt la tomba, els cantaires de l'Euzko Abesbatza cantaren, enmig d'una gran silenci, "Ave Maria", de César Franck, i el cant tradicional "Agur Jaunak" (Salut, senyors), sota la direcció del mestre senyor Gabriel Olazola.

En donar-se per acabat l'acte oficial, el mateix cor basc, conjuntament amb l'Orfeó Gracienc, interpretà el nostre cant nacional "Els Segadors".

L'Orfeó Gracienc, després de disposar un ramell de flors damunt la tomba que cobrèix les despulles de Francesc Macià, interpretà els cants: "La sardana de la Pàtria", "Adieu, germà meu", "L'arbre sagrat", "L'emigrant", i, com hem fet constar, junt amb el cor basc, "Els Segadors".

Abans d'entrar a la plaça de la Fe la comitiva oficial, uns avions de

LA CRISIPARCIAL

Sembla que la dimissió del senyor Alvarez Valdés donarà lloc a una combinació de carteres

Madrid, 16. — En vigílies ja de la sessió de Cortes ha començat a parlar-se novament sobre el moment polític. Tots els indicis semblen indicar que la crisi s'inicià amb la substitució del senyor Alvarez Valdés. El president del Consell, fent ús de les seves facultats constitucionals, portarà al cap de l'Estat els corresponents decrets, i demà, en reprendre's les tasques de les Cortes, les persones que prenguin seient al banc blau no seran en la seva totalitat les mateixes que ho van fer fins el divendres passat. És diu que el senyor Del Rio actual ministre d'Agricultura, passarà a la cartera de Justícia, i que el substitut del senyor Alvarez Valdés en la representació del seu partit al Govern, ocuparà la d'Agricultura.

Quant al debat, no tindrà molta extensió. El senyor Lerroux explicarà a la Cambra els motius que l'han obligat a realitzar la petita combinació ministerial. Si després d'aquest debat es produís una votació, els drets donarien els seus vots al Govern, per considerar que en aquests moments no hi ha altra solució eficaç que la de continuació del senyor Lerroux a la Presidència del Consell. El més probable és que les dretes no intervinguin en el debat i es limitin a votar. Substanciat el debat polític la Cambra prosseguirà les seves tasques amb l'amnistia i tarifes ferroviàries. Sense cap dubte, aquests projectes quedaran aprovats aquesta setmana.

Les dretes tenen ja quasi perfilada la proposició relativa a la limitació del dret a cessantíes dels ex-ministres. El termini de sis mesos per a l'obtenció d'aquest dret sembla que s'estendrà a deu. Posant en pràctica aquesta iniciativa serien vint els ex-ministres de la República que quedarien privats dels seus drets passius. La proposta abastaria també els ex-ministres de la monarquia.

ÉS SEGUR QUE LA CRISI SERA PARCIAL

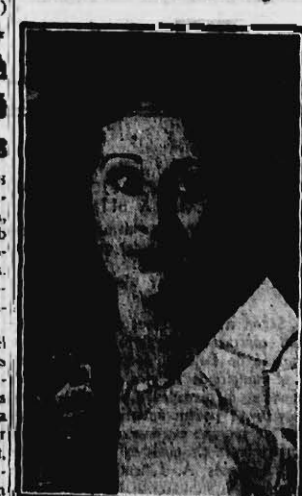
Demà, terminades les festes de la República, tornarà al primer pla la qüestió política plantejada aquesta dies. Les persones encarregades de recollir la qüestió que quedà pendent per la dimissió del senyor Alvarez Valdés s'han preocupat de l'assumpt. En el Consell de demà, que probablement serà presidit pel senyor Alcalá Zamora, es cobrirà la vacant. Aquests dies el senyor Lerroux ha tingut ocasió d'entrevistar-se diverses vegades amb el president de la República, en ocasió de les festes, i li ha exposat els detalls de la situació. Sembla que es proposaran diverses combinacions. El que és indubtable és que la crisi serà parcial, encara que pot donar lloc a alguna combinació de carteres.

Per a substituir el senyor Alvarez Valdés han circulat diversos noms; els més segurs són els del diputat melquíades per Salamanca senyor Filibert Villalobos i el catedràtic de la Universitat de Barcelona senyor Joaquim Dualde. També s'afirma que es troba en situació delicada pels seus punts de vista, especialment entre els problemes econòmics, el ministre de Finances, Sr. Marraco. També es parla de la delicada situació del ministre de Treball, senyor Estadella, per la rotunda oposició a la seva política per part dels patrons. Si bé la solució de la crisi sembla fàcil, no deixa d'existir expectació, i als centres polítics s'espera amb interès el dia de demà.

SERA TOTAL LA CRISI?

"Heraldo de Madrid", en parlar del problema polític, accepta la possibilitat que demà quedí plantejada la crisi total. Dona com a probables ministres els senyors Villalobos, Villanueva i Chapaprieta. Assegura que mantindrà la seva col·laboració el partit autonomista valencí.

"Miss Catalunya"

La senyoreta Carme Albert, de Girona, que diumenge fou elegida "Miss Catalunya", en la foto celebrada al Palau Nacional

L'Edem en perill

Tinc les meves idees — que ara semblarien extemporànies — sobre aquest fet, encara confús, que és el nacionalisme basc. Confús, el fet; no pas la doctrina, que és terminant; però en un moviment real i poderós (com és, sens dubte, el dels particularistes de l'altre cap del Pirineu), la vida convida a la vida, a afiliats inesperats, a encontres sorprenents, al que jo en diria, d'una vegada, contacte amb un seguit d'agents compromissos. Per això res no em fa p. sí, sí, sí, sí, sí.

L'altre dia no sé pas quin dimoni em va temptar d'escriure una con-versa sobre el separatisme, amb un cert vi de taula; una de les testes més fortes i, en el programa, més exigents que hom pugui trobar en el nacionalisme basc.

Catalunya — vaig haver-hi de dir, — en parlant de separatisme tenia, si més no, dos avantatges sobre el País Basc: un llenguatge dins les seves lletres universals, i el caràcter tot emancipable de la seva economia. Deixem ara de banda la qüestió del llenguatge: i us confesso que veig amb admiració aquestes noies elegants que aprenen el basc, aquestes proposades traduccions de la Bíblia, d'algunes clàssiques: i de vegades em recordo de les dificultats per a la realització d'Irlanda, d'altres pensos que una gran passió fa miracles, com s'ha vist, per exemple, a Noruega i a Turquia. Però, passant a l'altre aspecte vital, trobo que el basc, tan ple de sentit pròpiu, no es deslliga pas tan fàcilment del seu tresor, que no és pas la metallúrgia, sinó la colonització econòmica i financera d'Espanya. En la més remota vila andalusina, si hi ha dos bancs, ben segur que tots dos són vostres; Madrid és vitalitat a fons per vosaltres; la llista de les vostres empreses d'expansió és sorprenent, i d'orientació vitalment: ovosada a la nostra doctrina afanyosa de fronteres, i, si pogués ésser, d'abismes.

—Aquest que apuntes és un obstacle real. Un obstacle per a un cert tot. Però l'ideal és més fort que tot. I el nostre és irreconciliable. La solució està en una reinversió del capital basc.

—Voldrien, doncs, industrialitzar Euzcadi?

—Exactament.

—Ja heu pensat bé en totes les conseqüències d'una semblant mesura?

—En totes?

—Ací el meu interlocutor no se sabé estar de fer un sospir.

Aquell sospir ha inspirat aquest article. La joventut catalana d'avui en dia no se recorda — llevat d'especials estudiosos — del temps que en "La Renaixença" el seu director, Pere Aldavert, geni del casolisme, sostenia — contra el concepte d'Estat, si més no potencial, i alany d'un organisme de civilització completa, que defensava Prat de la Riba — una mena d'Andorranisme beat, amb glorificació de les virtuts patriarcales, de les escassetes necessitats, d'una sobrietat defensiva; i així el menava a atacar furiosament la indústria: no més el seu punt de sornegueria (la seva forma de "humour") el llura de filar ell mateix, precursor que hauria estat d'un Gandhi. Però el nacionalisme basc, avui per avui, es troba en l'etapa del sentiment paradisíac. Ha estat escrit per homes seus que dos matissos de civilització llatina cerquen de corrompre un poble inefablement primitiu. El "casbero", l'home del mas damunt d'un turonet, certament admirable, és descrit com una mica més angèlic que no és en realitat. Jo, la veritat, trobo depriment per a la força, brava i persistent, raca basca que hom la consideri com una cosa infinitament preciosa (i així és ben veritat), però que cal preservar. — D'aquesta preservació no en discuteix pas els mitjans, alguns dels quals, potser, fóra fins i tot contraproduent, com la proposada rigor d'una mena d'endogamia. — El nacionalisme ja és una ràpida neteja, en el país basc, de carisme i monarquisme; però, com els vells tradicionals, se encara la creença que l'Arca d'Alta era en el passat.

Però si per a la llibertat absoluta, que hom demana, cal industrialitzar Euzcadi — condició, sembla, "sine qua non" —, hom obre la porta a qui sap les horres. El preu és, en efecte, onerosíssim. En el món modern, escarçat, ja tot esdevé pròxim; però en canvi així deixa sense protecció possible contra les ratxes de la gran Cosmòpolis difusa que és la civilització moderna (mascia, sens dubte, de ferments vitals i d'errors, i per això darrer descaudatíssima en la que hom diria Arca de Noé acabada d'aturar al cim d'un nou Ararat). El "casbero" baixará del turó, i negrejaran ciutats sota espesses fumeres, que de nit semblaran rocents. És difondrà en un país, encara extensament de petita propietat agrícola, el proletari, sempre, per tendència natural, correctivament internacionalista. I la raca basca, numèricament poc copiosa per a encarregar-se ella sola d'aquesta intensificació de vida, per a sobrepoplar el sol, necessitarà, com el pa que menja, riques d'immigrants, parlant i sentint de maneres desnaturalitzadores.

Creo que jo hauria pogut aconsellar aquell sospir: la raca basca és prou formidable per a assimilar i per a imposar-se; avui i tot hi ha a Euzcadi, com a Catalunya, separatistes que es diuen García i Pérez; i viuro més alt i més poderosament es passar del relativament simple al més complex, i col·leccionar, com si diguéssim, problemes. Però això són coses que el temps ja tindrà cura d'ensenyar; i no cal pas que jo em migri, tot i que, amb la meua inquietud de bon català, de vegades em faig jo mateix a semblar més basco que no pas un basc.

BELLAPILA.

SANJURJO. — Si això no és la Primavera republicana, ni mai!

Les Lletres i les Arts

Revista de Premsa

ELS NOSTRES PINTORS

Jaume Mercader, pintor valencenc

En parlar de Jaume Mercader, la majoria dels crítics han fet ressaltar la condició d'idealisme que hi ha en els seus paisatges i no han copat que en les seves teles hi ha un fons de realisme autèntic que estableix un importantíssim punt de relació entre ell i els seus assumptes predilectes. Mercader és un home veritablement intel·ligent, situat davant d'un tros de natura de condicions especials, de la qual és capaç d'extraure tota mena de resultats. Amic dels horitzons, els seus assumptes són generalment mancats d'aquest element. Home refractari a les contemplacions de paisatges, és en el paisatge que troba motius encisadors de bellesa. I això que sembla contradictori, no és pas un resultat d'una concepció paradoxal de l'art i de la naturalesa.

Jaume Mercader es troba entremig del Bosc de Valls igual que un peix a l'aigua. El Bosc de Valls té una sèrie de característiques tan singulars, que per a un home que arribi a "sentir-lo", com Jaume Mercader, és una font inextinguible d'assumptes de bellesa artística.

El Bosc de Valls és un conjunt de turons i fondalades impressionants, no pas per la magnitud dels abismes. És un recó treballat pel pagès, per l'home d'aquell camp que s'ha sabut fer senyor de la terra, en tant que d'altres n'han devingut esclaus. El Bosc de Valls, per tant, no és tal bosc. És una magnífica i rica fractura de terra conrada, les tonalitats de la qual es troben en la mateixa distribució, a la qual han cooperat la naturalesa i els homes.

La inclinació o el gust de Jaume Mercader pels tons grisos ha fet que en aquest lloc incomparable trobés el fil principal dels seus assumptes. És clar que un estudi vast de l'obra de Jaume Mercader ens el presentaria sota aspectes molt diversos en els quals ha reeixit sempre amb èxit. El que ens interessa a nosaltres, però, és apuntar aquesta raó fonamental del seu art. Amant dels cossos que tenen una forma concreta, que no marquen de contorns pronunciats i precisos, el Bosc de Valls li ha de proporcionar tota la matèria artística que necessita. I ell, que ni deforma la natura, ni n'esdevé esclau, en sap aprofitar amb evident avantatge tots els motius que són inexauribles.

Per aquesta raó Jaume Mercader se'n presenta com un dels artistes més normals del nostre món de les arts. En les seves teles no hi veurem mai estridències de color, ni de dibuix, ni de matèria prima, si val aquesta qualificació dels seus assumptes. No obstant, la natura en els seus quadres no desmereix gens en mostrar-se dins un tot que permet que el sol resplendís sense ferir la vista, i que l'or i el gris i l'ocre i el marró predominin en les seves teles com a elements essencials d'art, sense que caiguin mai en defecte de monotonia. Mercader té una tendència evident envers tots aquells elements que contribueixen a imprimir una gravetat ben característica a la seva obra, sense que esdevingui mai severa.

Hi ha en Jaume Mercader un empenyiment poètic que es troba tant en la tria acurada dels seus assumptes com en la selecció dels elements que han de contribuir a la composició de la seva obra d'art. Entre les tires de ceps cadaverics i els rengles d'avençants frondosos, el cos enorme d'un garrofer posa una nota solemne als seus paisatges; i entre tots aquests elements que de vegades podrien donar un resultat rígid, aquella vermel·lor de la terra grassa i aquella casca que no ha fet cap papeleta, aquella casca que de tots ells i una gran boca, feta amb fang i pedra i emblanquinada pel mateix pagès del camp, us desvetllen un sentiment d'ingenuïtat que no sabeu si atribuir-lo a la naturalesa o al rústic camperol que l'ha torturada.

Jaume Mercader s'ha conquerit un prestigi ben legítim en el món artístic de Catalunya. Hi ha molta gent que gaudeix les excel·lències climato-

lògiques del Bosc de Valls i no han estat capaçs de "veure" tot allò que n'ha copat el seu empenyiment. Però el que al podem assegurar és que la persona que s'ocupa a contemplar aquell tros de naturalesa tarragonina no podrà girar la vista a cap d'aquells turons i fondalades que no vegi reproduït un quadre de Jaume Mercader.

Pere MIALET

S'ACOSTA LA DIADA DEL LLIBRE

Una literatura organitzada

Quan hom compra les manifestacions literàries de Catalunya cinquanta anys enrera amb l'època de Menéndez i s'acosta ara fa uns deu anys, resta sorprès pel llarg camí portat a cap per les nostres lletres. De la mostra isolada, sense importància, fins a les col·leccions actuals prèviament planejades i amb un ordre preestablert, i ha, certament, un món de diferència.

Les temptatives primeres de continuïtat editorial, com, per exemple, la ben reeixida de l'Il·lustració Catalana, venien a fressar el camí vers on, de mica en mica, s'abocarien els abnegats aventurers de les lletres catalanes — que no altra cosa foren aquells editors que, amb més patriotisme que possibilitats de guany, reteren un culte d'honor a la nostra llengua salvada de la mort pel moment sentimental de tot un poble.

Així, al costat de la vella Il·lustració Catalana pogueren aparèixer, cadascuna amb característiques pròpies, dues altres biblioteques que havien d'exercir també una influència excepcional entre la nostra gent que d'havia fet una necessitat del llegir en català: ens referim a les col·leccions de L'Avenç i de Jovenut, ben obertes totes dues als corrents literaris i artístics europeus de començament de segle.

Més end, ja, pren una gran importància en l'ordre purament literari, l'Editorial Catalana, amb la Biblioteca Catalana i la Biblioteca Literària. Les seves edicions d'obres catalanes, al costat de perfectes traduccions de moltes obres estrangeres, presten assenyats serveis al lector català. El contacte amb mons diferents permet de valorar millor, per contrast, les produccions dels nostres escriptors.

Una fita que cal no deixar d'esmentar és l'aparició de La Revista, de López Picó, que al mateix temps que publicació periòdica, és un centre editorial on han abogant les més ardues de les innovacions en el nostre petit cosmos literari.

Més tard apareixen, i aconsegueixen posar-se aviat, arduament, a primer rang, diverses institucions editorials. D'entre dels anys 1922-24 — que venen a aparèixer diverses col·leccions de l'Editorial Barcino (Els Nostres Clàssics i Col·lecció Popular Barcino) i les primeres sèries de la Fundació Bernat Metge — es pot dir que Catalunya té ja una literatura organitzada opament per a la seva difusió. Durant els anys següents (1925-28), aquest conjunt de publicacions es consolida i s'ajunta amb la creació d'altres biblioteques remarcables: Enciclopèdia Catalana, d'estudis sobre el nostre país; A tot vent, d'escriptors moderns; Diana i Catalònia, d'escriptors d'avui; Antologia, d'escriptors catalans de la Renaixença ençà; Col·lecció Sant Jordi, de lèxics religiosos, etc.

El clàssic grec i llatí són traslladats aviat al català per la Fundació Bernat Metge (Editorial Alpha), una de les empreses de més envergadura creades a Catalunya aquests darrers deu anys. El seu catàleg conté en aïres famoses de Lucrèci, Sèneca, Ciceró, Plini, etc., entre els llatins; i Plató, Plutarc, Sòcrates, Lisíades i altres, entre els grecs.

L'Editorial Barcino publica les esmentades col·leccions Els Nostres Clàssics (més endavant reformates en dues sèries: la "Col·lecció A" i la "Col·lecció B", en les quals han sortit obres de Lluhi, Muntaner, Martorell, Melgare, Turmeda, Roig d'Enximenet, etc.) i aniran sortint les de tots els nostres escriptors clàssics, Antologia (amb obres d'E. Vilanova, Maspons i Labrós, Guimerà, etc.) i Popular. Posteriorment ha iniciat les Creomatemàtiques Barcino (d'iniciació als estudis literaris) i una biblioteca d'autors actuals i clàssics de la nostra literatura. El seu camp d'acció s'estén, doncs, a totes les èpoques de la nostra literatura. Quant a l'aportació estrangera, ha fundat ja fa molt Els Clàssics del Món, que publica, amb una gran magnificència, les Obres Com-

pletas de Shakespeare, les de Molière i les de Mistrall.

La Libreria Catalònia, també, es mostra indefallent, amb la seva Biblioteca Catalònia i la seva Biblioteca "Univers", de produccions importants dels segles XVIII i XIX. Al costat d'aquestes sèries, la seva edició completa d'Obres de Verdaguer i la del Diccionari Fabra són dues utilíssimes aportacions a l'ordenament de la nostra cultura.

L'Editorial Proa representa un esforç nobilitant per a donar al nostre públic, amb la Biblioteca "A tot vent", la millor col·lecció popular de novel·les que s'ha intentat fins avui; les seves traduccions directes d'obres russes representen una tasca digna de lloa. Moltes de les produccions més interessants de la nostra novel·la d'avui figuren dins d'aquesta col·lecció.

No és solament a Barcelona, però, que aquesta activitat en la publicació de llibres és manifesta; a distints nuclis comarcalers, on la lluita per la cultura actual té un relleu singular, apareixen també focs editorials. Belles exemples els tenim en La Mirada i la Biblioteca Sabadellenca de Sabadell, i en la Biblioteca Lleidatana, de Lleida. I no és limitat aquest espai al territori del vell Principat, sinó que a Castelló de la Plana, amb la Societat Castellonenca de Cultura i a València, amb l'Estel·lin de les infatigables centres de publicacions; a Mallorca, d'altra banda, és a punt de sortir, si no ho veïem ja, el primer volum de Les Illes d'Or, col·lecció d'escriptors balears.

La integració neofrànica, com veiem, és un fet. Però també cal considerar la integració de gènere. Al començament de la Renaixença existia solament en català la producció lírica. Més end, però, el culte de la prosa. Avui podem dir que ja no hi ha producció lírica que no tingui una producció prosaica corresponent. Més end, però, el culte de la prosa. Avui podem dir que ja no hi ha producció lírica que no tingui una producció prosaica corresponent. Més end, però, el culte de la prosa. Avui podem dir que ja no hi ha producció lírica que no tingui una producció prosaica corresponent.

Alguns d'aquests aspectes bibliogràfics els veurem en un altre article.

Condi BROSSA

NOTICIARI DE LA DIADA

★ **Avis als llibrers.** — Els llibrers interessats a tenir per nombre d'exemplars per a satisfer les demandes al mercat del llibre Revolucionari català, de J. V. Foix i Josep Carbonell, per a la Diada del Llibre són avisats d'adreçar-se com més aviat millor a l'Editorial Alitè (Tuset, 28, Tel. 79381).

★ **"Ritmes 1934".** — El darrer llibre de versos d'A. Escasias, magníficament presentat, s'acaba de posar a la venda. És una densa manifestació de vitalitat literària i un remarcable tribut del seu autor als esforços actuals de renovació de la lírica catalana. Es ven al preu de 5 pessetes l'exemplar, i serà sens dubte molt sol·licitat per la Diada.

★ **"El principi de Felip Llofent".** — Aquesta primera novel·la d'un jove escriptor encara indecís obté un èxit de venda assenyaladíssim. Maurici Seraphim s'hi revela un escriptor remarcable. Bon llibre per a la Diada.

★ **Obres de Mistrall (volum II).** — La col·lecció "Els Clàssics del Món" (Editorial Barcino) ha completat la publicació de les Memòries i contarelles, de Mistrall, amb la del segon volum d'aquesta magnífica autobiografia. Les transcripcions de rondalles provençals hi alteren amb la narració de la formació literària i patriòtica del gran poeta.

★ **"Els trobadors" ("Crestomatemàtiques Barcino").** — L'estudi dels trobadors serà extraordinàriament facilitat a casa nostra amb l'aparició del llibre d'A. Serra i Balldó Els trobadors, que forma el volum II de les Crestomatemàtiques Barcino.

★ **"Resum d'Història del Llibre".** — La Diada del Llibre fa encara més d'actualitat el Resum d'Història del Llibre, de Pere Boigues, que figura a la "Col·lecció Popular Barcino". És un volum d'unes 200 pàgines, profundament il·lustrat, on el llibre és estudiat detingudament en la seva evolució històrica i en tots els seus aspectes i detalls.

★ **Els volums finals dels "Viatges" d'Alí Bei (Siria i Turquia).** — En els dos darrers volums dels seus Viatges ("Col·lecció Popular Barcino", tot i 102) Alí Bei visita Damasc, Alep, Antioquia; després, arriba a Constantinoble, descriu minuciosament la gran ciu-

tat turca. A la fi del gran viatge ens dona en un bell resum una idea clara de la situació de l'imperi otomà a principis del segle passat. Aquesta obra, com els que han precedit, porten les mateixes il·lustracions de l'edició francesa original.

★ **Enric Galwey i el Dia del Llibre.** — Són nombroses les comandes de les llibreries de tot Catalunya per les memòries d'Enric Galwey amb motiu de la vintèima Diada del Llibre. Aquest llibre serà sens dubte un dels que obtindrà més venda d'aquest any.

★ **Dimarts passat** es tancà el termini d'admissió d'articles per al Concurs que cada any convoca la Cambra Oficial del Llibre amb motiu de la Diada del Llibre. Són en gran nombre els treballs apareguts a la premsa peninsular tractant del llibre i de la seva funció cultural que opren al premi ofert de mil pessetes. Abans del dia 23 d'abril, que és la data de celebració del Dia del Llibre, es publicarà el llistat dels emesos pel Jurat, compost de representants de les principals entitats periodístiques i culturals de Barcelona.

★ **Cada dia augmenta** la llista de novetats literàries i científiques dels editors de les quals pensen llançar a la venda la Diada del Llibre. Particularment el nombre de llibres catalans que apareixeran al mercat aquell dia comença a ésser considerable i permet augurar un dia brillant per al progrés de la nostra cultura.

★ **Són molts els que aprofitaran** l'avinentesa del descompte extraordinari i excepcional ofert pels llibrers en la Diada del Llibre i adquiriran obres de preu que altrament haurien de pagar molt més cares, o se subscuiran a sèries i col·leccions de llibres catalans, que poden obtenir aquell dia en condicions extremadament avantatjoses.

★ **Constituirà, així mateix, un altre atractiu per als compradors** dels llibres catalans l'opuscle La vida del llibre, que regularan els llibrers, degut al publicista J. M. Mustieles i il·lustrat pel dibuixant J. Vila d'Ivorri. Aquesta publicació forma part d'una sèrie d'obres de divulgació versant sobre aspectes diversos relacionats amb el llibre, la seva història, la seva tècnica, etc., que comença a ésser apreciada pels bibliòfils.

★ **Els llibrers** es disposen a posar en joc tota mena de recursos amb el propòsit d'atraure els compradors. Són diversos els establiments que s'han inscrit al concurs d'aparadors i llocs de venda que, patrocinat per l'Ajuntament, convoca cada any la Cambra Oficial del Llibre. Sembla, a més, que en la propera Diada s'haurà extirpat d'una manera definitiva l'intrusisme, eliminant dels carrers i places més cèntriques de la ciutat tots aquells individus que sense pertanyer al gremi de llibrers venien altres anys tota mena d'obres obsoletes o de saldo i desnaturalitzaven així el sentit cultural i autènticament ciutadà que ha tingut sempre la Diada del Llibre a Catalunya.

★ **"Catalunya i l'Europa futura"** — Heus ac un llibre que interessarà als catalanistes àvids de fixar una política nacional i europea per a Catalunya. El precedeix un proleg mestriós d'A. Rostira i Virgili. També és un llibre a retenir per la Diada del Llibre.

★ **"Revista de Catalunya"** — El nombre extraordinari de comandes rebudes a l'administració d'aquesta revista tan esperada obliga a recordar als llibrers i a lectors que els cal avançar-se a entendre llurs demandes i llurs subscripcions si no volen fer o fer curt. Cal per exigències del tiratge que tothom s'afanyi. No és gaire fàcil la realització d'un segon tiratge del primer número. I qui voldrà tenir una col·lecció completa? Adreceu-vos avui mateix a Tapineria, 10 (llibreria).

★ **Ventura Gassol, poeta.** — Es diu si una de les sorpreses més agradables de la Diada del Llibre-Diada del Llibre Català per antonomàsia — serà l'aparició d'un llibre antològic que recollirà els més bel·les versos de Ventura Gassol, poeta i patriota.

EL CORREU D'AVUI

★ **Guell.** — Dissabte s'inaugurarà a can Paré l'exposició de Lluís M. Guell, el conjunt d'obres del qual produirà innegable sensació a Barcelona. Lluís M. Guell, que és dels joves valors de la pintura catalana, quedarà situat, amb aquesta exposició, en un lloc preminent del nostre art.

★ **Pujol.** — També a can Paré, i al mateix dissabte, se celebrarà la inauguració de l'exposició de l'artista d'Olot Josep Pujol, el qual presentarà paisatges de diverses comarques de Catalunya.

Partits valencians

EL CAMI, de València, es proposa si el partit autonomista arriba a la propostada separació del nucli radical i la situació quedarà l'amb perfectes consciències de les doctrines i idees d'autonomisme, la observació que és alhora que el partit esdevindria autonomista de nom i de fet.

"Confessem que aquesta perspectiva ens sembla un guany positiu, enemic, per a la causa valenciana. Sempre ens hem decantat per la constitució de partits valencians, alliberats de "feitures" forasteres i sense altra disciplina que la pròpia. Aquests partits que no volguérem veure reduïts a l'artificiosa demarcació provincial, són els que poden sentir en tot moment les conveniències de la nostra espiritualitat i de la vida econòmica del País Valencià. En partits d'aquesta mena no es donarà el contrast de que uns diputats valencians, per compromisos de l'organització general a què pertanyen, tinguin que oposar-se a millores que afecten a un tros del nostre territori, com passa en el cas de la carretera de Sant Joan a Alacant. I aquests partits són els que poden fer possible el nostre Estatut, si els seus dirigents, deslliurats de les tutelles polítiques, volen també posar fi a la tutela de l'Estat, per la dignitat de la nostra ànima.

Si el partit d'Unió Republicana esdevé realment autònom, els valencianistes hauríem de felicitar-nos. Per als que tenen un pensament provincial i creuen que els partits locals no poden tenir una vida florent i si no s'enlacen amb un altre d'espanyol, aquesta ruptura pot ésser una catàstrofe. Però el seu criteri serà tot un altre si esguarden la realitat política de Catalunya i el pes que les seves organitzacions fan sobre la política general espanyola. En aquesta separació dels autonomistes guanyem molt més del que perdem, i guanyarem més encara des del punt de vista del servei a la nostra terra i a la seva llibertat.

Quan les forces d'esquerra de la València estricte mostraven la seva indecisió, abans de constituir-se el nou partit d'Esquerra Republicana, l'exemple de les organitzacions similars de Castelló, constituint l'Esquerra Republicana del País Valencià, era per a nosaltres una prova inequívoca del que calia fer. No s'ha pogut o no s'ha volgut arribar a això, malgrat els suggeriments directes dels seus amics de Castelló. Les esquerres valencianes tornen a viure enrolades en organitzacions generals i, per tant, a córrer la seva sort.

La Unió Republicana es troba ara en la mateixa conjuntura. ¿La sabrà aprofitar?

En el tercer aniversari de la República

EL DEBATE

Escriu un interessant editorial on mostra el desplaçament de la República envers la dreta.

Algunes mesures legislatives — diu — han travessat ja a la pràctica aquest "sortit" canvi de coses:

"No moltes, però sí, al menos, les necessàries per a detenir en la marxa ascendente la revolució antiespanyola i reparar la més irritant de les injustícies del nefast bienni: l'irracional substitució de la ensenyança religiosa, no ha seguit adelante la monstruosa interdicció que se pretendia imposar a les Ordenes; cosa en estos dies una parte de las incautas de fincas y se desveluen estas a sus dueños; la amnistia abre cárceles y fronteras; son rehabilitados en sus cargos los funcionarios inicuamente despojados de ellos... Todavía en el orden religioso, además de la consignación parcial de haberes para el Clero, está — es de creer — en la mente de los gobernantes entablar unas negociaciones concordatarias."

El que encara falta...

"El artículo 11 de la Constitución y los concordantes suyos, que conspiran contra la integridad de la Patria; el 26, que ofende a los derechos de la Iglesia y a la conciencia de los católicos; el 43, que permite, con el divorcio, la corrupción de la familia; el 44, que amaga contra la propiedad privada y sus derechos; el 48, en fin, que viola la libertad sagrada de la enseñanza; todos estos artículos, por no citar sino los más dañinos, son aquellos que en tanto no queden revocados, no permitirán que la paz de los espíritus asiente su señorío en España."

Així i la llibertat que frueixen els síndics imposen la reforma de l'Estatut: "Però si a todos los países se les ofrece, a nosotros, agravado; porque en ninguna parte queda ya Constitu-

ción tan imposible de aplicar como la que, en vano, se ha tratado de hacer vestir a España; el Parlamento, omnipotente y a la vez inviolable; el Ejecutivo, débil; falta el asesoramiento de la segunda Cámara, que trata inútilmente de buscarse en otros órganos de harto atrevida novedad; la vida provincial y la municipal, en fin, agorrotadas; las corporaciones del trabajo y de la producción sin articulación ni jerarquía... A todo ello será menester poner mano sin grandes dilaciones."

Tot el bo que s'ha fet en aquest país — ve a dir — la daga a les forces que acaballa Gil Robles, al qual, amb el següent paràgraf que no fa sinó augmentar l'apòcat en que s'han col·locat, aconsella de seguir endavant:

"En este orden de cosas, si algo tenemos que decir a los grupos políticos de derecha, y en especial a las fuerzas que acaudilla el señor Gil Robles, es que prosigan por la senda emprendida; que, acatado sin reservas el Poder constituido, y moviéndose siempre en el terreno de la legalidad, perseveren en su marcha ascendente hacia la gobernación del país, ya que éste, de modo claro, les otorgó su confianza, pidiéndoles no otra cosa sino que se dispusieran a hacer girar."

LA VOZ

Fa un comentari elegiac. Diu que la República és governada per homes equívocs que no han acabat de definir-se:

"Oficialment ocupa el Poder un partido republicano de programa claro y categorico. Tiene la mayoría en el Consejo de Ministros, que preside su jefe. Sin embargo, no queda a estas horas español alguno de los que siguen con atención la vida pública a través de la Prensa que crea en la efectividad de tal gobernación. Es un secreto a voces que vive bajo tutela, que un fruncimiento de cejas del señor Gil Robles es suficiente para que los ministros salten del banco azul. Por esas provincias anda el señor Martínez Barrio cantando sus desdichas a entristecidos auditores."

Y es lo más extraño que tan poco aiosa situación parece natural y un halagüeña a muchos diputados radicales. Sólo algunos de éstos reaccionan republicamente cada vez que la evidencia lamentable surge de los escafos del Congreso o de las notas oficiales de los consejos de ministros. Y es que el viejo radicalismo quedó sepultado bajo el aluvión de los nuevos religiosos, catecúmenos que no aportaban al partido, con su rápida conversión, entusiasmos ideológicos, sino frías reservas mentales, disimuladas penosamente bajo la disciplina."

Creu que les esquerres espian els propis pobles:

"Refugiadas en las Constituyentes, peleando con absurdas obstrucciones incomprensibles, se abstrajeron, desdeñaban la calle, que abandonaron al enemigo; no tuvieron en cuenta la fuerza formidable del egoísmo herido, no se defendieron contra la insidia y la calumnia mortales. Y cuando las sorprendió — porque fue una sorpresa para ellas — el decreto de disolución se encontraron no sólo divididas y gastadas, sino faltas de organización y de ambiente favorable. Lograron, sin embargo, muchos votos. Más de los que podían y debían esperar. Más quizá de los que merecían, dado su lógico y suicida desdén por la propaganda y el contacto obligado con el pueblo. Esos votos, acumulados sobre candidaturas únicas, les habrían asegurado, si no la victoria total, ya imposible, siquiera el medio de imponer gobiernos republicanos emancipados de costosos apoyos antibios. Y la República, pasada la crisis de crecimiento, ensanchada la base, habría continuado su camino hacia la consolidación definitiva. Se la culpa, entre otros cargos, de haber implantado una política social demagógica exigente y ruinosa para nuestro débil capitalismo. En realidad, esa política fue más estrepitosa que profunda. Amagaba mucho, y no pasaba de amagar casi siempre; pero sus amagos intranquilizaban y originaban perturbaciones estériles. En cambio, la utopía no era encadenada al suelo. Se disolvía entre el papeleo burocrático de la reforma agraria y de los jurados mixtos."

¿Qué resta — pregunta — en resum de tot el que com veure fer o intentar?

"Una Constitución y un Presidente, ya que la nueva Cámara está condenada, según todos los indicios, a tener corta vida. Una Constitución que interpreten con escasa fidelidad a la letra y al espíritu unos malmemorados exegetas, de hermenéutica torcida en demasia. Un Presidente escrupuloso y reflexivo, que procura mantenerse por encima de la lucha. En él y en el

instinto vital del pueblo ponemos nuestra esperanza de republicanos y de españoles. Y creemos firmemente que el régimen y la nación saldrán de la prueba que sufren fortalecidos, engrandecidos y templados para nuevos y más fructuosos combates. Y creemos también que los vacilantes bien intencionados — y los hay sin duda — comprenderán que es no sólo bueno y limpio, sino hábil, adoptar una actitud honradamente clara. Por que no puede dudarlo nadie: o la República nacional, de todos y para todos, pero gobernada por republicanos seguros y auténticos, o lo desconocido, es decir, el salto en las tinieblas, la anarquía, la guerra civil y social. No hay opción. Y esta grande y severa verdad debe penetrar en todos los cerebros. Que el día de hoy sea de meditación patriótica es lo que deseamos de todo corazón."

Els "separatistes"

i Galan i García Hernández

A propòsit de la proposició presentada al Congrés pels diputats d'Esquerra diu plebeument indignada LA NACIÓ:

"Y hay, por último, una cosa más indignante que ninguna, y es la actitud de los separatistas catalanes al pedir que se cubran con crespones negros las lápidas de Galán y García Hernández. A los separatistas catalanes no se les podía ocurrir nada más que una cosa del más burdo y grotesco corte pueril; pero irrita en demasia que los que vienen a Madrid a llevarse las carteras hagan pinitos de puritanismo izquierdista patrio, nando tan "magníficas" ideas. Los separatistas catalanes no tienen aquí nada que hacer ni nada que pedir. Durante el bienio embrocieron, arruñaron la Hacienda nacional, y ahora lo que les cumple no es acogerse a la hidalguía de Madrid, sino hacer frente a la reacción del honrado pueblo catalán, que un buen día los echará del Poder, que detentan, a patadas."

EXPOSICIONS D'ART

GALERIES LAIETANES

VILA CINCA
RICARD PERER I TURULL
D. SANTALVADOR
Fins al 28 del corrent

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 34
EXPOSICIÓN DE PINTURA
Fins al 20 del corrent

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 36
EXPOSICIÓN DE PINTURA
Fins al 27

SYRA

DIPUTACIÓ, 232 - Telèfon 18710
ART I ORNAMENTACIÓ
JOSEF AMAT
JOSEF O. JANSANA
Fins al 27. La inauguració de la diàstasi a las 12 del migdia

SALA PARES

AVELI PALA
VILA PUIG
Fins al 27

SALA GASPAR

CONSELL DE CENT, 223 - Tel. 1204
Pintures, dibuixos, marcs, gravats
Miquel i Miquel
Exposició de pintura de GARCIA, MINIGRELL, MEINER, MUNTANER, GALOPREN i altre

GALERIES VALENCIANO

PLAZA MACIA, 10
EXPOSICIÓN LABARTIA
Fins al 27

RENART

Diputació, 271 - Telèfon 16217
A partir del dia 13 arà exposat a l'edifici de la Renart un selecte recull de dibuixos d'artistes catalans del segle XIX que figuren en diverses col·leccions particulars

LLIBRES!!
Autògrafs, dibuixos, aquarelles i el més important assortiment de gravats de Barcelona.
Exposició i venda a preus inversos: 10 a 100.

METROPOLITANA
LLIBRERIA VELLA I NOVA
Canuda, 31, baixos de la Sala Noyau

LAXEN BUSTO LAXANT PRODIGIOS

ELS ESCACS

TORNEIG DE MESTRES DE L'ESCACS COMTAL CLUB

VILARDEBO I RIBERA EMPATATS AL CAP DE LA CLASSIFICACIÓ

La puntuació després de la ronda tercera és com segueix:

Roi	1/2 punts de 2 partides
Bosacoma	1
Soler	1
Bertrana	0
Català	1/2
Aluja	2 1/2
Ribera	3
Comas	3
Serrola J.	0
Síndic	0
Serrola M.	1 1/2

L'homenatge davant la tomba de Macià

(Ve de la primera pàgina)

L'HOMENATGE DEL GOVERN DE CATALUNYA

Les forces de Mossos d'Esquadra, de seguretat i d'assalt que formaven a la plaça de la Fe reteren els honors oficials al President de la Generalitat i Govern. El senyor Companys passà revista a les forces, i fou complimentat, acte seguit, pels caps i oficials que les comandaven, i pels diputats i altres personalitats que esperaven la seva arribada, i la de la comitiva que l'acompanyava. A l'arribada de les primeres autoritats, la Banda Municipal interpretà "Els Segadors", que foren escoltats per tot-hom amb la màxima religiositat.

UNES PARAULES DEL PRESIDENT SENYOR COMPANYS

Després d'uns minuts de silenci, en el transcurs dels quals el President de la Generalitat i autoritats restaren davant la tomba, el senyor Companys digué:

"Ciutadans: La democràcia nacionalista de Catalunya s'ha congregat avui al voltant de la tomba de Francesc Macià, per retre homenatge a la seva memòria i renovar-li la seguretat de seguir vetllant per les llibertats de la terra.

Aquest acte no és una solennitat funerària, sinó un clam d'optimisme i d'energia. El record del cabdill guia els nostres passos. Les nostres banderes són l'expressió dels ideals d'una raça que, segura d'ella mateixa, es redreça, es disciplina i va endavant sempre, cap a noves jornades de glòria i de victòria.

Poble de Catalunya! Jo recullo dos rams de flors, que per haver estat sobre la tomba de l'Avi han esdevingut sagrades.

(El senyor Companys escollí dos grans rams de flors, i aixecà els braços ensenyant-los a la multitud. El moment és emocionant. El senyor Companys continuà:)

D'aquestes flors, en faré lliurament a un company conseller del Govern de Catalunya perquè ara mateix, en una avioneta, les porti a Oca i les dipositi sobre la tomba de Galán i Garcia Hernández.

Seràn un testimoni d'amor i un missatge de simbòlica eloqüència: Macià, a Galán i a Garcia Hernández. Catalunya, amb República i amb Llibertat!

Després del parlament el senyor Companys fou ovacionat amb entusiasme.

Després el President revisà les banderes, les quals, en passar el President, s'anaven inclinant.

Després el senyor Companys abraçà el conseller senyor Comorera i li lliurà els dos rams de flors, amb cintes amb la bandera catalana, per tal que donés compliment a l'honor encàrrec.

LA DESFILADA

Presidida pel President de la Generalitat, la comitiva oficial passà per davant del gran cercle que formaven les banderes i banderins allà reunits, els quals s'abaiaren en passar les primeres autoritats catalanes.

En retirar-se el President senyor Companys, el Govern i altres autoritats, la Banda Municipal tornà a tocar el nostre himne nacional.

Després desfilaren tots els portadors de banderes i altres ensenyes per davant la tomba, i a continuació la interminable corrua de ciutadans que durant tot el dia s'havien agrupat a l'entorn de la tomba de Macià.

L'HOMENATGE DE CATALUNYA ALS MARTIRS DE LA REPUBLICA GALAN I GARCIA HERNANDEZ

Al migdia, el conseller d'Economia i Agricultura, senyor Comorera, que fou designat pel senyor Companys perquè anés a dipositar rams de flors davant les tombes de Fermí Galán i Garcia Hernández, en nom de la Generalitat, marxà a Oca en un avió conduït pel director dels Serveis d'Aviació, senyor Canudas.

Els portadors de l'ofrena de Catalunya als herois de Jaca, en arribar a Oca, aterraren, després d'una hora i mitja de viatge, en un camp proper a la ciutat aragonesa.

Els senyors Comorera i Canudas, acompanyats per una representació de l'Ajuntament d'Oca i d'altres entitats properes de la població, es traslladaren en automòbil al Cementiri on reposen les despulles de Galán i Garcia Hernández. Entre els que els acompanyaven hi havia el capità Vallés, després en el consell de guerra de Galán i el senyor Llorenç Pascós, de l'Aeri Club d'Oca.

El senyor Comorera diposità els rams de flors amb les llacades bandades davant les tombes, en nom del Govern català i de Catalunya republicana tota.

Acompanyats per les mateixes comissions i representacions, els senyors Comorera i Canudas es traslladaren a la ciutat d'Oca, no reposaren breus moments. Foren complimentats per l'alcalde de la població, senyor Sender, el qual agrai, en nom de la ciutat i dels bons republicans, l'ofrena rebuda de part de la Generalitat de Catalunya, palesant-ne el significat de confraternitat i alt humanisme que representava.

El representant del Govern de Catalunya rebé la visita de diverses comissions i personalitats, les quals li expressaren el seu agraïment per l'acte que acabava de portar-se a cap.

El senyor Comorera agrai les mostres d'estimació i adhesió als ideals de llibertat amb què es manifestaren totes les persones que els visitaren.

A un quart de sis de la tarda l'avió emprengué la tornada cap a la nostra ciutat, on aterrà a dos quarts de set.

El senyor Comorera es traslladà al Palau de la Generalitat, on donà compte al President, senyor Companys, del resultat altament satisfactori del viatge a Oca.

L'activitat política a la Generalitat

La provisió de les Comissaries d'Ordre Públic de Lleida i Tarragona

Diuenge el senyor Companys, després d'assistir a l'acte celebrat davant la tomba de Francesc Macià i al festival d'aviació que va tenir lloc a l'Hipòdrom, va traslladar-se a un restaurant de la plaça de Catalunya, on va dinar juntament amb els senyors Gassol, Dencàs i Aiguader.

A aquest dinar se li havia concedit una significació política que ahir al migdia el secretari del President parlant amb els periodistes va negar, manifestant que, ultra les persones que hem esmentat, van assistir-hi també el propi senyor Alavedra i el valencianista senyor Juli Just.

Amb tot, diuenge a la nit els senyors Companys, Aiguader, Just i Alavedra van tornar a reunir-se a l'esmentat restaurant a l'hora del sopar.

Com diem en començar, els comentaris han relacionat les al·ludides converses amb les preteses modificacions que, segons es diu, ha d'experimentar el breu termini la composició de l'actual Govern de la Generalitat.

També es parlava per la Generalitat i centres polítics de l'afar dels nomenaments de comissaris d'Ordre públic als territoris compresos per les ex-províncies de Tarragona i Lleida.

Sembla que amb referència a aquesta qüestió, de la qual es va ocupar el Consell de la Generalitat en les dues darreres reunions celebrades, no acaba de tobar-se la solució.

Pel que fa a Lleida, el Govern és possible que tingui en cartera els noms dels senyors Martí Cabot i Domènec Ramon.

El primer sembla que, si bé compta amb algun ajut en el si del Govern, fou en canvi rebutjat en una reunió celebrada fa uns quants dies a Lleida, en la qual hom va indicar el nom del senyor Domènec Ramon, actual secretari del conseller de Treball.

Pel que respecta a Tarragona, el candidat que, segons sembla, segueix mantenint-se per a la comissaria d'Ordre públic és el periodista senyor Tubau.

En aquest cas, l'actual comissari senyor Pujol i Font passaria a ocupar la vacant que deixa el senyor Cavalier.

De moment, degut a les dificultats a les quals ens hem referit, és possible que s'hagi pensat en designar pel seu caràcter tècnic a caps del Cos de Policia o d'Investigació. A aquest suggeriment, que fins als moments actuals no ha estat acollit amb gaire entusiasme, se li han atribuït determinats inconvenients, els quals li han restat la viabilitat que pogués tenir.

Un intent de "plante" a la presó

Els presos de la galeria tercera de la Presó Cellular, delinqüents per delictes socials, intentaren ahir promoure una revolta, començant per colpejar les portes de les cel·les. Requerida la presència dels guàrdies d'assalt, acudiren aquests en una camioneta, a les ordres d'un tinent. Amb la sola presència dels guàrdies n'hi hagué prou perquè els presos cessessin en la protesta iniciada.

El conflicte del ram de l'aigua es pot donar per acabat

Ahir el conflicte del ram de l'aigua va quedar gairebé normalitzat totalment. Es treballà amb els equips d'obres completats, a cinquanta-dues fabricques. En cinc més es treballa essent mantinguts a sis fabricques es treballa amb manca de personal. Es pot dir el següent: Al ram de l'aigua treballen 628 obrers, i ahir en treballaren 6202. La diferència és, únicament, de vuitanta. Tots els obrers que treballen estan d'acord amb el contracte de treball que fou signat a la conselleria de Treball, això és, sent tornis i canviant de màquines.

Unicament es produí un incident, però que no fou important, a la fabrica propietat dels senyors Pagés i Pagés. Un dels obrers dels que hi entrà de nou a treballar fou pres per espia dels propietaris de la fabrica, i creient-ho així, amenaçaren amb que plegarien si aquell no era acomiadat. Tot i això, fou mantingut l'ordre d'admissió, i es repréngué el treball amb normalitat.

Per humanitat

Sempre ens ha semblat cosa molt imprudent i absolutament perjudicial l'any moribund de notorietat d'alguns dels components de la policia d'investigació, vulgarment coneguda per la "secreta". Aquest perniciós afany té dos inconvenients. Un, estimular una vanitat que, a la llarga, desperta malestar entre el personal; l'altre, de conseqüències molt més greus i lamentables, és que, en divulgar noms i retrats dels agents de les brigades, es fa un gran servei a la gent de mal viure, interessada com ningú a conèixer bé els qui, en compliment de la missió que tenen confiada, han de descobrir, com i quan puguin, les seves malfeites; han de seguir-los les passes sense ser vistos ni coneguts, i procedir a la seva captura. D'aquesta manera poden resguardar-se dels agents a tot-hora.

En els temps presents d'exacerbació del gogasterisme i d'actuació de bandes d'atracadors, quan l'homicidi és utilitzat com a mitjà corrent per a la consecució d'apropiacions d'alguna importància, convé posar remei a aquest costum. De no fer-ho, es facilita la tasca dels pistolers, oferint-los ben marcats els qui, més tard o més aviat, dissortadament, passen a ésser les seves víctimes.

Anuents consideracions ens les ha suggerides la nova que en ésser escorcollat el pistolero mortalment ferit en el tinteig de la nit de disabte als carrers de Francesc Layret i Rosal, en el qual va morir un agent, i en què fou ferit un altre, li van trobar a la butxaca tresos de periòdics il·lustrats, en els quals hi havia retrats d'agents de vigilància, dels que més han actuat darrerament en la persecució i captura de criminals.

Si l'intent de conservació dels interessos queda ofegat per l'afany de notorietat, convé que les autoritats exercixin una profunda timela i prohibeixin que es doni al públic els noms dels agents amb motiu de la seva actuació i que es prohibeixi rigorosament la publicació dels seus retrats. S'ha de fer per humanitat.

"Miss Catalunya" Ha estat elegida la representant de Girona

Diuenge a la nit se celebrà al Palau Nacional de Montjuïc l'elecció de Miss Catalunya. La festa consistí en un magnífic ball de gala, el qual va assolir molt d'èxit. Una enorme concurrència va omplir de gom a gom la grandiosa sala del Palau Nacional. Hi assistiren totes les "miss" dels districtes barcelonins i les representants de Barcelona i comarques.

A la matinada es donà compte del veredict del Jurat, el qual va adjudicar el títol de "Miss Catalunya" a la senyoreta Carme Albertí, de Girona.

La següent, en l'ordre de puntuació, la senyoreta Dolores Ferrés, "Miss Tarragona", i la senyoreta Ramona Torner, "Miss Lleida".

Les bel·leses catalanes a Sitges

Ahir s'hi celebraren les festes que constitueixen el programa de la "Diada de Sitges", organitzades per tal de commemorar el tercer aniversari de la proclamació de la República.

Hi assistiren les senyoretes que van prendre part en el concurs per a elegir "Miss Catalunya".

Els actes començaren amb retard, degut a haver arribat a Sitges les bel·leses comarcals després de l'hora assenyalada.

Davant la piscina de la Platja d'Or les autoritats de Sitges els donaren la benvinguda. Anaven acompanyades dels consellers-regidors de Barcelona senyors Hurtado, Ventós i Escotet, i el cap de Cerimonies de l'Ajuntament, senyor Ribera.

L'alcalde de Sitges feu bracet a "Miss Catalunya", la qual entrà a la piscina en el moment que se celebraven unes proves femenines d'nació. Després s'efectuà una exhibició dels darrers models de vestits de bany per la casa Jantzen.

A la piscina "Platja d'Or" i a l'Hotel Terramar, molt concorreguts, serviren esmorzars a les bel·leses catalanes, i altres elements que han pres part en els diversos actes celebrats. A la tarda, a l'Hotel Terramar, se serví un te amb exhibició de maniquins vivents, a càrrec d'importantes cases de modes, i al nasceig davant l'esmentat hotel se celebrà el concurs d'elecció d'automòbils, el qual no pogué celebrar-se al matí per manca de temps.

Dues entusiastes de la Fai

A la Presó Cellular, dues dones que sortien de veure llurs familiars començaren a donar crits de "Viva la Fai!" i "Viva el comunisme libertari!", i dirigint-se a uns guàrdies de seguretat que allí prestaven servei els destruïren l'uniforme.

Les dues dones foren detingudes i portades a la Comissaria.

El jutge de guàrdia dictà aut de processament contra les dues dones. Les detingudes i processades es diuen Vicenta Pechoroman González — en ésser detinguda donà un altre nom —, i Francesca Garcia Sanz.

Commemorant la República Ahir foren inaugurats diversos establiments sanitaris i d'Assistència social

Ahir al migdia fou inaugurada al Grup Escolar Pere Vila la nova Biblioteca del Servei de Biblioteques Populars de la Generalitat de Catalunya. Aquesta inauguració, com les d'altres institucions culturals i d'assistència social, celebrades aquests dies, formaven part dels actes de commemoració del tercer aniversari de la República.

La Biblioteca Popular de la Generalitat "Pere Vila", oberta ahir al públic, és la primera de les deu biblioteques que la Generalitat instal·larà a Barcelona. L'Ajuntament cedí el local i la Generalitat el mobiliari, la decoració, els llibres, el personal tècnic i de vigilància i la conservació i l'acreciment de la novella institució.

Es instal·lada al magnífic pavelló central del Grup Escolar, amb una sobrietat que valora encara l'arquitectura de la sala i la fa amable i recollida per al lector. A les prestatgeries per a 10.000 volums que volten la sala de lectura s'hi ha instal·lat una col·lecció de més de 4.000 volums, ordenats per matèries i seleccionats entre les diverses branques dels coneixements. Conté també una nodridíssima secció infantil. Llevat d'aquests no figuren a la biblioteca llibres moderns de pura imaginació. Hi ha el projecte de constituir més endavant un departament amb novella moderna, destinat exclusivament al prelecc.

Hi ha lloc per a 104 lectors asseguts. La Biblioteca serà oberta al públic des d'avui, dia 17 d'abril, de dotze a una del migdia i de cinc a nou del vespre els dies feiners, i d'onze a una els festius, llevat dels dilluns al matí.

A la plaça del doctor Serrat, a la barriada del Clot, tingué lloc ahir a la tarda la inauguració d'un pavelló construït per als Serveis de Sanitat i Assistència Social de la Generalitat, per tal de fer conèixer a les dones catalanes com s'han de pujar els infants.

Es tracta d'un pavelló, en el qual hi ha nombrosos gravats, demostrant de la forma com s'han d'atendre els infants, com s'han de vestir, amb models de cases, les mateixes, posades en una forma o en una altra, sanes i saludables les unes, insanes i propenses a tota mena de malalties, les altres. Hi ha models de vestits, de bressols, i tot el que una mare ha de saber quan arriba el moment d'esser-ne.

A tots els assistents els eren facilitats uns fascicles, amb instruccions de gran utilitat, i la gent de la barriada, interessada per aquest aspecte de la qüestió, s'hi aplegà en gran nombre i acollí els parlaments que els foren adreçats amb aplaudiments entusiastes.

Des de la plaça del Dr. Serrat, els consellers de Sanitat i Cultura, senyors Dencàs i Gassol, amb les personalitats que els acompanyaven, es traslladaren a la plaça de les Palmeres, a Sant Andreu, on, mitjançant els cabals recaptats per l'obra Segell Pro-Infància, s'ha construït — amb la cooperació de l'Ajuntament de Barcelona — una guarderia per a cent infants, i un jardí, també dedicat als nens i nenes de la població barriada.

Després de visitar l'edifici les autoritats i el seu seguici passaren a la plaça de les Palmeres, on ha estat inaugurada la biblioteca, instal·lada als jardins que també s'inauguraven. En aquell moment arribà l'alcalde, senyor Pi i Sunyer, que fou rebut amb

aplaudiments de la gran gentada que emplenava la plaça.

Parà en primer lloc el conseller de Sanitat, senyor Dencàs, que ho féu en nom del President de la Generalitat, senyor Companys. Parà després el conseller de Cultura, senyor Gassol, el qual, amb paraules de gran eloqüència, féu l'elogi de l'obra cultural i sanitària que porta a terme el Govern de la Generalitat.

Parà finalment l'alcalde, senyor Pi i Sunyer, el qual recollí les manifestacions dels anteriors oradors.

Abans de cloure l'acte, el conseller de Sanitat, senyor Dencàs, lliurà als nens Josep Zamora, Joan Muntañer i Joan Puig unes llibretes de la Caixa d'Estalvis de la Generalitat, ofrena del conseller de Governació, senyor Selves, per haver estat aquests nens els que descobriren el dipòsit d'armes que fou trobat dies passats a Sant Andreu, i en dir-ho a les autoritats evitaren un altre dia de dol a la nostra ciutat.

Des de Sant Andreu els consellers de Sanitat i de Cultura, junt amb el diputat valencianista senyor Just i moltes de les personalitats que havien assistit als altres actes ressenyats, passaren a Santa Coloma de Gramenet on havien d'inaugurar-se diverses obres portades a terme a la Clínica Mental en els darrers temps.

Des de la porteria els senyors Gassol i Dencàs inauguraren la instal·lació elèctrica, i tot el recinte de la clínica quedà meravellósament enlluernat. Seguidament les autoritats visitaren un dels dos pavellons que s'inauguraven, i tothom quedà admirablement impressionat per les magnífiques construccions i per l'acurada distribució dels serveis que en la seva construcció ha presidit.

El senyor Dencàs i els tècnics de la casa donaven als visitants àmplies explicacions i exposaven el que encara s'ha de portar a terme en aquella institució model·lica que honora la Generalitat de Catalunya.

Li faltaven 25 pessetes..

Un estrany atracador es presenta en una fleca de Badalona

Ahir, a un quart de deu del matí, es presentà un individu d'uns 18 anys, vestit de mecànic, a la fleca de Jaume Serra i Planell, al carrer de Wifred, 383.

El desconegut va demanar al propietari de la fleca que li lliurés 25 pessetes, assegurant-li que les necessitava per haver-li ocorregut una desgràcia de família. Va exhibir alguns bitllets de 50 i 25 pessetes i digué que només li mancaven els cinc duros que sol·licitava. L'industrial es negà a lliurar-li els diners, i llavors el desconegut es va treure una arma i apunyalant-lo l'obligà a romandre de cara a la paret.

Aleshores va apoderar-se de 25 pessetes en plata que li havia al·calat del taulell i va fugir ràpidament.

Alguns transeünts que s'adonaren del fet manifestaren que en sortir l'atracador se li ajuntaren dos individus més. Afeïren que l'atracador tenia una cicatriu a la cara. Forces de la guàrdia civil i de policia donaren una batuda per aquells voltants, infructuosament.

Notes sobre Ifni

Amb motiu de l'ocupació d'Ifni, tot el que al dit territori es refereix té evident actualitat per a nosaltres. Possiblement en una de les primeres sessions del Parlament espanyol, si la llem cri-si ho permet, es tractarà d'aquest assumpte des del banc blau. Per això creiem d'interès aportar tots els antecedents que puguin contribuir a que el públic pugui formar opinió el més encertadament possible.

A uns vint quilòmetres solament de la posició francesa de Talait, lloc portanyent al cercle de Tiznit (territori d'Agadir, regió de Marroquès), posició existent amb molta anterioritat a l'actual dominació de l'Anti Atlas i de tota la Mauritània, comença el descabellament de N-E. a S-E., sobre la costa de l'Atlàntic, una parcel·la rectangular d'uns 90 quilòmetres de costa per 25 quilòmetres d'amplada, titulada Enclave espanyol d'Ifni.

En 1476 es construí per espanyols, al comandament d'Herrera, una fortalesa costera, prop de Sidi Ifni, anomenada Santa Cruz de Mar Pequena, que serví de base a transaccions comercials i lluites amb els indígenes de l'interior. Al cap de quaranta-vuit anys d'existència, escassa de força i mancada de suport pel seu isolament, fou presa i arrasada pels cabenyans.

Des de llavors, l'enclavament d'Ifni no ha estat trepitjat per espanyols, llevat d'una missió exploradora de la qual formà part en 1883 el comandant Jaudenes, i altres d'isolades de poca importància.

Espanya té sobre l'indicat territori dret de sobirania, derivat del tractat de pau i amistat, subsegüent a la guerra, signat a Tetuan el dia 25 d'abril de 1860, el qual article vuité diu:

"S. M. marroquí s'obliga a concedir a perpetuïtat a S. M. catòlica, a la costa de l'Oceà, juntament a Santa Cruz de Mar Pequena, el territori suficient per a la formació d'un establiment de pesqueria, com el que Espanya hi tingué antegament.

El conveni que fixa la situació respectiva d'Espanya i França al Marroc, signat per Garcia Prieto i Gellfay a Madrid en 27 de novembre de 1912, en el seu article tercer diu textualment:

"Havent concedit a Espanya el govern marroquí, per l'article vuité del tractat de 26 d'abril de 1860 un establiment a Santa Cruz de Mar Pequena (Ifni), queda entès que el territori d'aquest establiment tindrà els límits següents: al Nord, l'Uad Bu Soda, des de la seva desembocadura; al Sud, l'Uad Nun, des de la seva desembocadura; a l'Est, una línia que disti vint-i-cinc quilòmetres de la costa."

Estableix, doncs, que una Comissió mixta fixarà exactament els límits i que "els treballs de la Comissió abans previstos no seran obstacle a la presa de possessió immediata del seu establiment d'Ifni".

Els mil cinc-cents quilòmetres quadrats compresos al dit territori presenten una morfologia que no arriba al tipus pre-saharià amb terrenys argilosos vermells, creuats per barrancs d'erosió avançada que contribueixen notablement a la seva compartimentació envers l'Atlàntic. On perdura una vena líquida — focus d'atracció en aquells països de grans sèquies — sorgeixen herets amb noguers, ametllers i figueres de mar, conreus de blat, civada i algun petit palmerar; elements de vida que formen, de vegades, aglomeracions riques com el fèrtil gorg de Tagragra, ben poblada.

Completen la compartimentació del terreny monts que arriben a alçaries de 300 i 600 metres, de vegades abruptes i amb taques de l'arbre africà anomenat argini; la resta són arenes pedregoses, i el conjunt d'aquesta comarca — gairebé inexplotada científicament — sembla tenir semblança a les valls del Todra, Ferkla i Dades, del Marroc francès.

Els vint-i-cinc mil habitants del territori d'Ifni viuen en uns cent quinze duars d'arquitectura berber i estan agrupats en quatre cabiles que són: Ait-Bu-Beker, Shuia, Imesti i Ait-el-Joms, pertanyents a la confederació dels Ait-Amarran. Fan les seves transaccions en els zocsos, Arbà d'Imesti, Telata de Shuia, Jemis d'Ait-Bu-Beker i Sid Mohamed Ben Abd-Allah, i als dits zocsos concorren amb llurs cavalls, boucs, moltons, i ases. Són francament sedentaris.

Els indígenes d'Ifni són de tipus berber, dolicocefals, i apareixen mesclats amb el tipus negroides; parlen el xelja del Sud i vesteixen de blanc, com els del camp de la zona de Protectorat espanyol.

Hi ha abundant pesca a la costa, sense que hagi estat possible d'apreciar la importància industrial de la pesqueria. A la cabila de Shuia s'adverteixen senyals de jaciments de coure que semblen ésser abundants.

Les precedents dades apareixen consignades en un notable estudi d'un cap espanyol d'Estat major, el qual, demés, afirma que aquell país posseïx característiques ben distintes del Sahara desertic, en el qual freqüentment se l'hi clou per error.

Multitud d'informacions donades al públic apareixen plagades d'errors i d'inexactituds, formant un cocktail geogràfic difícil de desentrellar.

PUBLICACIONS REBUDES

"Automòvil Comercial", any XV, núm. 105, Barcelona, març 1934. — "Vertical", núm. 1, Mèxic, març de 1934. — "La Paraula Cristiana", any X, núm. 112, Barcelona, abril de 1934. — "Vida Tortosina", any VIII, núm. 345, Tortosa, 7 abril 1934. — "Boletín de la Asociación General de Transportes por Vía Férrea", any II, núm. 14, Madrid, febrer de 1934. — "Butlletí de la Cambra Oficial de la Propietat Urbana de Barcelona", any XIV, núm. 127, Barcelona, març 1934. — "El Petróleo Rumano", per Hemy Helfant. — "Natació", portaveu del C. N. Barcelona, any XIII, núm. 4, Barcelona, abril 1934. — "Resurgiment", any XIX, núm. 218, Buenos Aires, març 1934.

Patiu de l'estómac i dels intestins?

SERVETINAL GUMMÀ

Una nova carta que testimonieja el guariment i l'agraïment de dos malalts guarits amb el SERVETINAL, la qual, com sempre, tenim a la disposició del públic, per tal de comprovar la seva autenticitat.

Ens han tramès la present carta el senyor ANTONIO SANCHEZ RUIZ i la seva esposa senyora CONCEPCION MARTINEZ MARIN, amb domicili a CARTAGENA, carrer de SANTA FLORENTINA, número 20, primer.

EL TEXT ES COM SEQUEIX:

Sr. D. A. Gummá. — Barcelona. Muy señor nuestro: Al escribirle la presente lo hacemos con el único fin de notificarle la eficacia de su producto SERVETINAL en nuestra enfermedad.

Mi esposa ha estado enferma del estómago por espacio de NUEVE ASOS, con un principio de ULCERA, según opinión facultativa, y que le producía un malestar horrible, devolviendo todo cuanto comía y algunas veces con pequeños espulso de sangre. Desde que comencé a tomar el SERVETINAL han desaparecido esta malestar y los vómitos, pudiendo comer actualmente lo que mejor le apetece, ya sean grasas, salado, etc., etc., es decir, que ha quedado curada radicalmente.

Yo también padecía del estómago desde hacia mucho y siempre a media noche experimentaba molestias y mi garganta quedaba completamente seca. Ante esas molestias, me era indispensable levantarme de la cama para tomar bicarbonato, único remedio que tenía entonces, hasta que conocí su famoso producto. Actualmente, igual que mi esposa, estoy totalmente restablecido. Sus atentos y seguros servidores, que le estarán eternamente agradecidos,

P. D. Desde luego tiene mi consentimiento para publicar esta carta."

"Cartagena, 8 de enero de 1934.

(Signa): ANTONIO SANCHEZ

Exigim el legítim SERVETINAL i no admetem substitucions interessades d'encàs o nul resultat

Preu: 5'80 ptes. (Timbres 0'30 inclosos.) -- DE VENDA A TOTES LES FARMACIES I CENTRES D'ESPECIFICS

FILMS ESPECTACLES

LA MUSICA

Orquestra Pau Casals

Segon concert de primavera

Erich Wolfgang Korngold

En el concert del diumenge passat, segon de la serie que dona l'Orquestra Pau Casals, fou presentat, en el doble aspecte de compositor i de director, un notable músic austríac: Erich Wolfgang Korngold. Algunes de les seves obres havien ja figurat en els nostres programes i en guardàvem agradables impressions. Ara, sota la seva direcció, hem pogut escoltar dues importants produccions: una "Simfonia gaia", en "si menor", i una Suite d'Il·lustracions musicals a l'obra de Shakespeare "Molt soroll per res".

Korngold és un cas de la més sorprenent precocitat. Hom resta verament admirat en saber que la Simfonia esmentada l'escriu als 14 anys, i més encara en veure que es tracta d'una obra de caràcter cíclic, és a dir, que el mateix tema principal és la base dels seus quatre extensos temps, concepció atrevida que exigeix un treball de construcció severament minuciós i que sembla que hom no pot emprendre sense una gran experiència i una consciència ja ben madura.

Hom no pot esperar d'un compositor de 14 anys ni una gran originalitat ni que la seva personalitat s'aliri a la amb treus segurs. Per això és la cosa més natural que trobem en la "Simfonia gaia" de Korngold: ressonàncies conegudes i també un cert desordre, que la manca de control rigorós i d'autocrítica afavoreix. En l'efervescència vivíssima que caracteritza l'obra, s'hi destriuen idees excel·lents, episodis molt reeixits; però també, és clar, hi ha escapades banals, entusiasmes i apassionaments una mica ingenuos, que fan baixar el to de la composició, per més que, altrament, els considerem del tot excusables.

Sigui com sigui, però, cal convenir que ja a través d'aquesta composició es pressent un músic d'una imaginació i una facilitat de creació extraordinàries. Ignorem si després de deixada l'obra per acabada, en alguna època posterior haurà estat retocada o refeta la instrumentació; si no és així, i a 14 anys Korngold manejava ja l'orquestra com ens mostra en la "Simfonia gaia", cal admirar

Un vagó, un corredor, un curt-circuit

No puc dir més. Vegeu

Dijous vinent. Estrena al

FANTASIO

L'acció de la policia contra els gangsters

(Ve de la primera pàgina)

LA MORT D'UN PISTOLER

En l'edició de diumenge publicàvem una extensa informació de la col·lisió que es produí entre la policia i uns pistolers a l'avinguda de Francesc Llaure, a conseqüència de la qual resultaren morts un policia i un vianant; greument ferit un dels pistolers i vuit ferits més. El policia ferit, que és el que tracta de suïcidar-se disparant-se un tret al cap, va morir a les cinc de la matinada de diumenge, a l'Hospital Clínic.

Molt abans de morir, el jutjat de guàrdia estigué a l'Hospital Clínic per rebre declaracions al ferit Francesc Garcia i Albure, el qual es nega a donar el seu domicili, i només aconseguí que aclarís el seu segon cognom i digué que el seu nom era Francesc en lloc de Vicenç, com havia dit al dispensari.

A totes les preguntes que li eren fetes contestava que desitjava morir i que no tenia res a afegir.

També estigué el jutjat a la Clínica l'Aliaça, i rebé declaració a l'agent Jaume Botey, el qual explicà el que ocorregué, en la forma coneguda, i afegí que en donar l'"alto" als sospitosos, aquests feren foc immediatament, parapetats darrera un arbre.

L'agent ferit veié com Garcia, un cop a terra, seguí disparant contra els transients, i no recordà qui eren els que l'acompanyaven.

Els metges van procedir a practicar l'autòpsia als morts. Segons l'autòpsia, el cadàver del policia Francesc Garcia i Albure presentava una ferida al cap amb orifici d'en-

trada per la regió temporal dreta; sense sortida, i era mortal de necessitat; una altra, també mortal, amb entrada per la regió unilobal i sortida pel costat dret. També presentava altres ferides a la cara esquerra i al muscle. Aquestes eren de pronòstic reservat.

Al cadàver li va ésser extreta una bala la qual sembla que corresponia a la pistola trobada.

ES TRACTA DEL FAMÓS "CÈNTIM"

Al jutjat de guàrdia va ésser tramès una relació de la policia en la qual consta que el mort, almenys amb el nom que va donar, no tenia antecedents. Probablement, es tractava d'un nom fals.

A més, va ésser lliurada al jutjat una pistola trobada al lloc del succeït i diverses capes buides de diversos calibres i 25 pessetes en plata i 85 cèntims en xavalla, que Garcia portava a la butxaca.

Es va ordenar a uns agents de policia que coneixen els atracadors més destacats que acudissin al Dipòsit Judicial per tal de veure si reconeixien el mort. I, segons rumors, sembla que el tal Garcia ha estat reconegut per un agent de la plantilla de Madrid com el famós atracador i cap de colla conegut amb el nom de "Cèntim".

L'AUTÒPSIA DE L'ALTRE MORT

Es tracta del vianant que va resultar mort a conseqüència del tiroteig quan passava per aquell lloc. S'anomena Pere Moreno. Presentava una sola ferida al cap, amb orifici d'entrada per l'orella esquerra i amb sortida per la regió occipital. La mort li va ésser produïda a conseqüència d'una hemorràgia cranial.

La seva dona, que va acudir ahir al jutjat, va explicar la forma com havien ocorregut els fets. Va dir que

a la sala d'actes de l'entitat, Passeig de la República, 113. Es posarà en escena la popular obra de Josep M. Foch "Torres La Ventafocs". El paper de la protagonista serà interpretat per la seva creadora, la senyora Josefa Fornés. KREISLER, PAU CASALS, CORTOT I L'ORQUESTRA SIMFONICA DE MADRID

Els concerts d'acabament de curs de l'Associació de Música Da Càmera i "Audicions Intimes" es mantindran a categoria habitual d'aquestes entitats artístiques.

Ultra els dos concerts de presentació a Barcelona del violoncellista rus Gregor Piatigorsky (dia 28 al Casal del Metge; dia 30 al Palau) i de la sessió de quintets conformat al Quartet Ibèric amb la cooperació de l'excel·lent pianista Isabel Martí-Colin (Casal del Metge, dia 23), tindrem, fins a fi de curs, el concert Kreiser amb piano i orquestra; dos concerts de la Simfonia de Madrid, dirigits pel mestre Arbós, en els quals prendrà part com a concertista de violoncel·lisme l'incomparable mestre Pau Casals, i els "Tres panors musicals romàntics", concerts amb comentaris, per Alfred Cortot (Casal del Metge). Està a punt de cloure's la inscripció per a aquestes tres sessions. Detalls complementaris. Via Laietana, 46, cinquè, tercera; telèfon 17798.

AUDICIO DE MUSICA ANTIGA

Demà, dimecres, a les deu de la nit, es donarà la primera audició musical de les cinc organitzacions per l'Ateneu Politecnic i l'Associació Obrera de Concerts, sota la direcció del mestre Enric Roig, i amb el següent programa:

Fragments de música xinesa, índia, grega, interpretats per la senyora Cecilia Font, pianista.

Cants hebraics i cants gregorians, interpretats pel senyor Gabriel Marty, tenor.

Cançons de trobadors, interpretades per les senyores Coloma Casals i Josefa Oriol, cantatrius.

Per a detalls i inscripcions, Alt de Sant Pere, 27, pral. Telèfon 23050.

EL CINEMA

Coses vistes i sentides al cinema

La campanya iniciada per uns grans cineòfils contra els dobles i els "speakers" de les revistes no l'hem d'acabar fins que l'hàgim guanyada. No ens ha de fer por el tornar-nos pesats; per molt que ens hi tornem, mai no ho serem tant com els dobles i els "speakers".

Què ho deu fer que els "speakers" es decideixin a comentar els noticiaris que no necessiten cap explicació? Creiem que hi ha cap paraula que pugui descriure millor que una imatge cinematogràfica els estralls d'un cicló? Durant tres dies vaig estar veient dues hores seguides cada dia un seguit de noticiaris; hi van sortir aquelles dues dotzenes de cicles devastadors, ara a la platja del Pacífic, ara a la platja de l'Atlàntic, ara al Japó, ara a les Hònolulua. I bé: ni una sola vegada l'"speaker" es va obligar a sortir de l'escena, amb una veu tènue i a grandiloqüent, a explicar la fúria de les

ACTUALIDADES

UNA HORA DE JOIA

HOMENAJE A WALT DISNEY

Vuit films de dibuixos en cada sessió:

Quatre SILLY SYMPHONIES en colors i una en blanc i negre, i tres MICKEY MOUSE

Distribuidors exclusius:

Els Artistes Associats

Avui i cada dia, sessions de 3'30 tarda a 12'30 nit.

AQUESTA NIT, REPRESENTACIÓ EXTRAORDINÀRIA DE L'OPERA "AMAI" AL LICEU

Davant l'èxit triomfal assolit per la inspirada òpera de l'insigne mestre Guri "Amai", i a petició de gran nombre de persones que no han pogut assistir a les dues anteriors representacions, s'ha disposat per a aquesta nit una extraordinària representació de la dita òpera, en funció d'homenatge a l'eminent autor.

Ultra la representació de la dita òpera, en l'intermedi del segon i tercer acte, l'orquestra, sota la direcció del seu propi autor, interpretarà el preludi de la popular sarsuela "El caserio", i l'eminent tenor Emili Vendrell cantarà, acompanyat de l'orquestra, també sota la direcció del mestre Guri, la cèlebre romanza de la dita sarsuela, en la qual el famós tenor assolí un dels més legítims triomfs.

No hi ha dubte que demà el Liceu veurà ple d'un públic ansios de tributar a l'insigne autor i a l'Orquestra Basí l'homenatge ben merescut.

EL CINEMA

Coses vistes i sentides al cinema

La campanya iniciada per uns grans cineòfils contra els dobles i els "speakers" de les revistes no l'hem d'acabar fins que l'hàgim guanyada. No ens ha de fer por el tornar-nos pesats; per molt que ens hi tornem, mai no ho serem tant com els dobles i els "speakers".

Què ho deu fer que els "speakers" es decideixin a comentar els noticiaris que no necessiten cap explicació? Creiem que hi ha cap paraula que pugui descriure millor que una imatge cinematogràfica els estralls d'un cicló? Durant tres dies vaig estar veient dues hores seguides cada dia un seguit de noticiaris; hi van sortir aquelles dues dotzenes de cicles devastadors, ara a la platja del Pacífic, ara a la platja de l'Atlàntic, ara al Japó, ara a les Hònolulua. I bé: ni una sola vegada l'"speaker" es va obligar a sortir de l'escena, amb una veu tènue i a grandiloqüent, a explicar la fúria de les

El senyor Juan del Guico — que en

la qüestió d'ésser inoportú deu ésser l'"speaker" que ha anat més enllà —, l'altre dia el vàrem atrapar amb la seva erudició, que pronunciava Wagner amb la W anglesa, com si l'autor del "Tristany" fos un qualsevol productor de fons o blues.

Aquesta cantarella i aquesta erudició dels "speakers", però, no és pas gaire pitjor que la cantarella i l'erudició dels adaptadors de dobles espanyols. És possible que el doblatge no sigui mai una cosa perfecta; és segur que el doblatge en espanyol sempre serà un nyap. Ultimament hem fet una provatura: hem anat a sentir films doblats en un cinema de barriada i hem pogut constatar que allò que els públics de barriada volen dobles, és un mite indecorós. Hem vist un públic que, després d'un film americà doblat — que havia provocat rialles per les neries del diàleg —, s'empassava tot sense un film alemany d'aquells que no els entén ni en anglès, sense la menor protesta. És més: en el film alemany hi havia unes escenes còmiques que el públic les entengué perfectament i rigué a tot pulmó; en canvi, en el film americà, les escenes còmiques provocaren molt poques rialles del públic — aquell film nosaltres ja l'havíem vist en anglès — perquè perdien gairebé tota la gràcia. I encara més: en aquest film americà, "Palau flotant", hi ha una escena sentimental que de tan seriosa que vol ésser resulta molt còmica. La vegada que l'hem vist en espanyol, el públic la xiulava de tan imbècil que es tornava.

Si el diàleg d'un film no és excessiu i els títols explicatius hi són posats amb la gràcia que sap fer-ho, per exemple, la "Warner Bros.", un film en anglès l'entén tothom. Podrem no entendre l'anglès, però entenem l'expressió de l'actor. En un film doblat no podem entendre res, perquè el que parla és un i el que expressa és un altre, i l'anglès i l'espanyol són dues llengües que mai no es posaran d'acord. D'altra banda, el doblatge exigeix una traducció literal i les traduccions literals són intolerables. Qualsevol cosa que diu en anglès pot fer molt bonic, traduïda literalment pot esdevenir grotesca. Proven, si no, de fer que el doble espanyol doblí un "darling" de l'actor anglès, i ja veureu el que passa.

Qualsevol persona que no ha tingut mai a les mans un mètode d'aprendre a parlar l'anglès, a la segona vegada d'anar al cinema sap perfectament que vol dir "thank you", i ho troba natural cada vegada que sent un anglès que ho diu. Però convertit allò en espanyol — en espanyol, que tota gent que la gent doni les gràcies — i veurem quin mal d'orella causa el pobre home que es troba amb uns senyors al davant que estan tota l'estona dient: gràcies.

Hem aïllat què és tot el que ens pot donar el doblatge: una llengua estranyeta, mutilada, i uns artistes que fan anar la cara per un cantó i la paraula per un altre. (Una cosa que potser perquè no s'entenia era acceptable i una cosa que precisament perquè s'entén es torna grotesca.)

Cal acabar amb els dobles, no solament a les sales d'estrena, sinó també als cinemes de barriada. Ni el públic els desitja, ni la seva qualitat és acceptable. Un film doblat hauria d'ésser perseguit per la policia com un atentat a l'art cinematogràfic i un insult a la gràcia d'un idioma.

Cal acabar amb els dobles, no solament a les sales d'estrena, sinó també als cinemes de barriada. Ni el públic els desitja, ni la seva qualitat és acceptable. Un film doblat hauria d'ésser perseguit per la policia com un atentat a l'art cinematogràfic i un insult a la gràcia d'un idioma.

Cal acabar amb els dobles, no solament a les sales d'estrena, sinó també als cinemes de barriada. Ni el públic els desitja, ni la seva qualitat és acceptable. Un film doblat hauria d'ésser perseguit per la policia com un atentat a l'art cinematogràfic i un insult a la gràcia d'un idioma.

El senyor Juan del Guico — que en

Fantasio

Tothom riu i gaudeix

amb el gran film nacional de Benito Perojo

La més gran creació de JUAN DE LANDA, amb Rosita Díaz Jimeno i Ricardo Núñez

Producció Orphea-Film

Distribució Super-Film

Una exposició de decorats per a pel·lícules a Munic

El Museu Teatral de Munic acaba d'organitzar una Exposició de decorats i construccions per a films. D'aquesta manera el gros públic pot jutjar l'esforç i l'evolució necessària entre el projecte d'un arquitecte o pintor fins als escenaris tan verídics de les pel·lícules. Al costat de les maquetes han estat col·locades fotografies de films en què han estat emprades.

Hom pot veure en aquesta exposició tots els diferents escenaris on es desenvolupa el film "Flüchtlinge", totat als estudis de Neubabelsberg, com també la maqueta del carrer central del film "L'home de les seccions d'assalt, Brand".

Hi ha exposades igualment les maquetes i els figurins que han servit per a la realització de "Yo y la emperatriz" i "Guerra de Valses".

CINEMA NACIONAL

★ S'annuncien a Madrid tres nous estudis cinematogràfics: un a la Glòria d'Ambaradors, destinat al doblatge i producció directa de pel·lícules; un altre al carrer de Diego de León, propietat de Madrid Film, amb la direcció d'Enric Blanco, i el tercer, que s'instal·larà a Claudio Collo, propietat de la Societat Hispano-Italiana.

★ Standard Film està acabant la seva segona pel·lícula còmica "Timadores en acción", dirigida per l'alemany Max Sembler; en el repartiment hi ha Isabella Ruiz i Oscar Martín.

★ Benito Perojo està acabant la nova versió de "El negro que tenía el alma blanca".

★ Fernando Roldán prepara un film basat en un argument de Francisco Ramos de Castro.

★ S'ha estrenat a Madrid "La vida de José", mort tràgicament a Talavera.

Aquesta pel·lícula ha estat editada per Rialto Salvador, que posseeix un complet arxiu cinematogràfic en as-

sumptes taurins. ★ Es parla d'una proposició de llei d'un projecte de llei, s'assegura que en ambdós es pretén fomentar el cinema nacional, obligant les empreses exhibidores de pel·lícules a projectar els films estrangers doblats en espanyol o en les versions originals sense títols superposats. No volem fer-hi comentaris.

NECROLOGIA

Sir Gerald du Maurier

A Londres acaba de morir l'actor anglès Sir Gerald du Maurier, popular als escenaris del Regne Unit, i que al cinema afirmava ràpidament una personalitat tan forta com plena d'interès. Recordi la perfecció amb què donà vida al lleu al personatge, breu però difícil, de l'ajuda de cambra francès en "Catalina de Rússia". La seva darrera interpretació per al cinema ha estat en la nova producció anglesa "El judío Suss", en la qual Conrad Veidt corporitza el paper principal.

El darrer procés

Es és el que el príncep Sixt de Borbó presentà contra una productora cinematogràfica per l'edició d'un documental realitzat per ell al Sahara. El lligi acaba d'ésser arranjat. Unes hores abans de morir el príncep.

Una decisió de la censura alemanya

El servei nazi de control cinematogràfic ha prohibit un film americà interpretat per Max Baer, el boxador. Max Baer és israelita.

El ho és que el film es prohibí després d'algunes setmanes de projecció amb èxit. Evidentment, això no podia durar més.

Repartiment de premis de la Fira de Flors

El diumenge passat al matí va celebrar-se el repartiment dels premis als llocs de venda de flors de la Rambla que durant la setmana passada han aparegut exornats amb bon gust.

El Jurat atorgà els premis per aquest ordre: Per concepte de la Fira, dos primers premis, que es concediren a les parades número 11, de la senyora Pilar Rofill, i número 24, del senyor J. Bertran. Segons premis, a les parades números 31 i 26. Tercers premis, als números 19, 25, 9 i 29. Quarts premis, als números 21, 23, 20 i 2. Cinques premis, als números 5, 13, 14, 22 i 27.

En concepte de la presentació el dia 14, fou concedit el primer premi al senyor Joaquim Baró, pel per la seva parada núm. 30, pel bon gust que havia estat exornada. El segon premi, a la parada número 17. Tercers premis, a les parades números 7, 15 i 16. Quart premi a la parada número 3. A més, el Jurat acordà distingir amb un premi especial una magnífica àmfora feta de flors que presentaren les floristes de la parada número 7, de les germanes Puigdomènch.

Una de les floristes més antigues de la Rambla, la senyora Magdalena Bareda, en nom i representació de totes les seves companyes, ofrenà a la Comissió una artística corona perquè fos dipositada a la tomba del president Francesc Macià.

Una tombola benèfica

Al Casal d'Esquerra Republicana del Districte primer tingué lloc el dissabte passat la inauguració de la Tombola Benèfica organitzada per la Secció Femenina de la dita entitat a profit dels pobres.

El local es veié ple de visitants desitjosos de provar si la sort els afavoria amb algun dels innumerable objectes donats, alguns de veritable valor, i entre els quals es destacaven els oferts pel president de la Generalitat, senyor Lluís Companys; conseller de Sanitat, senyor Dencàs; conseller de Cultura, senyor Gassó; conseller de Finances, senyor Martí Esteve, i ex-alcalde senyor Aiguader.

L'acte fou presidit pel senyor Dencàs, acompanyat del conseller delegat senyor Hilari Salvador, pel president del Casal, senyor Daniel Bosch i del senyor Aiguader.

Després de breus paraules de presentació del president del Casal, pronunciaren paraules d'entusiasme per l'obra portada a cap els senyors Aiguader i Dencàs.

Acte seguit les autoritats passaren al saló on es troba instal·lada la Tombola, seguides del nombros públic.

Componen la Tombola 15.000 lots, dels quals una bona part ultrapassaren el preu de la papereta.

Durant la durada de la Tombola se celebraran diversos actes de divulgació social i es-

contra el que s'havia amagat darrera d'un arbre.

Garcia, tot i estar mortalment ferit, aconseguí posar un altre carregador a pistola, i començà de nou a fer foc contra Botey, ferint-lo d'un tret al genoll.

Aleshores Botey se li acostà, i li disparà dos trets més. El pistolero, veient-se perdut, s'apuntà la pistola al pols, i es disparà un tret.

Novament Botey va emprendre-se les contra el pistolero que estava amagat darrera de l'arbre. Com sigui que era molt foc, no el pogué veure bé. Li semblà, però, que l'havia ferit.

Un cop hagué cessat el tiroteig, comparexeren dos guàrdies civils. Es trobaren davant d'un quadre compost de deu ferits, entre els quals hi havia Botey, el qual s'esfondrà, car ja no podia resistir més. Tot i que era un agent de policia i que ho digué als guàrdies, es veié obligat a llançar la pistola. No el van conèixer.

Es clar que després es pogué donar a conèixer i que finalment fou reconegut i conduït al dispensari del carrer de Roser i després a l'Aliaça.

Segons el parer de Botey, l'atemptat anava contra Badia, el qual va passar per aquell lloc deu minuts després d'haver ocorregut els fets.

El pistolero mort anava molt ben vestit. Duia sabates de xarol i el cabell enomat.

Botey va disparar més de catorze trets.

ESCORCOLLS

Durant la matinada del diumenge els agents de policia practicaren diversos escorcolls als domicilis de diversos individus, dels quals hom suposava que podrien haver pres part en aquest fets. No fou practicada cap detenció. No foren trobades armes.

LLIBERTAT DE TRES DETINGUTS AMB MOTIU DELS SUCCESOS

Els tres individus que ingressaren

INFORMACIÓ D'ESPANYA

El míting del partit d'Esquerra Republicana

Han pronunciat discursos els senyors Casares Quiroga, Domingo i Azafia

A la sortida, hi ha hagut incidents entre la força pública i els republicans, dels quals s'han efectuat diverses detencions

Madrid, 16. — A les onze del matí ha celebrat al teatre Pardiñas el míting organitzat pel Partit d'Esquerra Republicana, en el qual havien de parlar els senyors Casares Quiroga i Domingo. Des de molt abans de l'hora d'arribada, un públic molt nombros ha omplert totes les localitats del teatre. A l'escenari hom hi havia col·locat una gran bandera del moviment a Galán i García Hernández. Obert l'acte i en aparèixer a l'escenari els senyors Azafia, Casares i Domingo, el públic ha esclatat en aplaudiments i visques que han durat llarga estona.

Després de pronunciar uns breus mots el president Sr. Pérez Carballo, ha fet un discurs de la paraula l'ex-ministre de la Governació Sr. Casares Quiroga. Ha afirmat primerament, la negativa del Govern a què es radiés l'acte, cosa que veia que un gran nombre d'espanyols puguin sentir les paraules que van a pronunciar-se en aquest acte, i això ho ha afegeix — un Govern que es titula republicà i que encara manté al seu cap un ministre que ha injuriat la República i els seus màrtirs i herois, els caps de Galán i García Hernández.

Condemna l'acte anunciant per a celebrar-se a l'Escorial, que organitzen les milícies feixistes al marge de l'Estat. Després de dir que el Govern no té cap dret de vetar el discurs del senyor Gil Robles, pregunta quines són les masses de dreta que el líder popular agrari portarà al carrer contra l'opinió pública espanyola republicana. El Govern al·legua l'acte de l'Escorial, però nosaltres farem el que sigui, protestarem i no podem parlar de dir-lo: "El carrer és el títol" (Ovació).

A continuació ha parlat el senyor Marcel·lí Domingo. Ha dit que acaba d'arribar de Catalunya, on hi ha un estat d'opinió republicana confortat que cada dia assolirà més pujança. Examina l'obra dels primers governs de la República, i afirma que després dels procediments eren deens i absolutament democràtics. Ha afegeix — la falta de decència fa que la influència pesi més que el ver.

Defensa la seva gestió al ministeri d'Agricultura, i afirma que no s'ha mai interessat dels acaparadors i terratinents, sinó que mirava sempre les conveniències del consumidor. Treballa intensament perquè el poble veïés satisfetes les seves aspiracions en els problemes que es relacionen amb l'agricultura. Per no voler apujar el pa, es féu contra ell la més injusta de les campanyes.

Cança les excel·lències de la democràcia i assegura que la República només deixà de fer una cosa: defensar-se. Parla del 10 d'agost per arribar a la conseqüència que a ran d'aquells successos, el Parlament hagué de tancar-se per espais de sis mesos, i després el Govern tornar a la Cambra per dir: "Ja hem instaurat la República a Espanya". En el tercer aniversari de la República hi ha un corrent dolorós, però no s'ha de desanimar, sinó al contrari, amb noves forces, tornar a cercar l'opinió republicana i tornar al regim el ritme que li imprimiren els governants d'abans d'ara. (Ha estat molt aplaudit.)

En aixecar-se a parlar el senyor Azafia, el públic, a peu dret, li tributa una gran ovació, que dura alguns minuts. Fet el silenci, el senyor Azafia comença dient que es referirà principalment a la joventut, no solament a les joventuts republicanes, sinó a totes les joventuts que figurin.

La gent sol dir-se a l'opinió pública per ajudar-la o per menysprear-la. Jo no admeto, no puc admetre ni una cosa ni l'altra. El pensament polític de la joventut no pot ésser distint al pensament de l'edat madura. Cal anar de bona fe de la veritat; que la joventut sigui adquirida aquelles idees i aquells coneixements polítics que calen perquè arribi a l'edat madura sursin a la superfície aquelles idees i aquells coneixements amb tot el dret i amb tota la força que uns anys de reflexió han posat a aquells. Repetixo que cal anar a la base de la veritat per passar sense trampa del pensament a la conducta, i això és el difícil.

No s'han d'admetre les coses com són, sinó que hem de procurar que siguin com han d'ésser, i hem de tenir la consciència dels deures permanents. La República està feta per als espanyols, però tota gent té el deure de saber què és el que sostenim sobre les nostres espalles. Hem de complir tots amb el deure que ens imposa la República, i complir-lo sense defallir en cap moment. Dret per a tots, sí, però també deures per a tots. La República no són solament els senyors oficials, sinó les maneres. Fan falta quadres disciplinats al servei del poble. De vegades s'empenya des del Poder una palanca i no se sap quin efecte va a moure.

L'obra de la joventut actual ha d'ésser tornar a començar. (Aplaudiments.) És terrible, però és així. Cal tornar a començar. Naturalment que és dolorós haver de dir això al cap de tres anys de República, millor dir, de dos anys i mig. (Ovació.) Us dic que cal tornar a començar la República del 14 d'abril, però cal tornar a la República del 14 d'abril de les seves lletres, és a dir, en el moment de l'explosió, i el que de prometre aquesta joventut és que quan aquesta explosió es reproduïxi no es reproduïxi el que fins ara ha vingut esdevinent.

Cal salvar la República i apartar-la del camí que seguia, el qual no pot portar-la més que al caos. Sol

els partits d'esquerra poden canviar el rumb de la República.

El senyor Azafia termina la seva intervenció dient que ha arribat l'hora de prescindir de converses inútils i també de converses parlamentàries. Ara cal fer República, i cal fer la barrera republicana: una República victoriosa, la revolució. ¡Visca la revolució!

El senyor Azafia en terminar el seu discurs ha estat acollit amb una sorollosa ovació.

En sortir s'han produït alguns incidents, motivats perquè gran part dels assistents a l'acte han donat visques a la República que han estat contestats per la gentada que hi havia als voltants del coliseu. D'un grup ha sortit una bandera republicana, i s'ha intentat iniciar una manifestació pel carrer d'Alcalá amb direcció a la Porta del Sol.

Els guàrdies han forcejat durant una bona estona amb els que portaven la bandera, que es disposaven a col·locar-se al cap de la improvisada manifestació. Amb aquest motiu s'han donat molts crits, visques i moris, a la força que cobria els carrers. Aquesta ha evolucionat, tant de peu com la de cavall, i ha intentat aclarir. Els caps de la força pública, en veure que els ciutadans que s'havien congregat no cessaven en la seva manifestació, han optat per abandonar aquells llocs, i s'han replegat als seus camions i cavalcadures. Davant aquesta actitud prudent, la multitud ha aplaudit amb entusiasme la força i a poc a poc s'ha anat dissolent.

En el forcejament entre els guàrdies i el públic dels primers moments han resultat alguns ferits contusos. Els manifestants no han desistit en llur protesta i han continuat pel carrer d'Alcalá. A mesura que la força pública desistia d'impedir el seu propòsit s'han refet i han arribat fins a la Porta del Sol insistint en els seus crits.

En alguns carrers d'assalt que han arribat a la Porta del Sol han estat posats alguns detinguts, els quals han passat després als calabossos de la Direcció de Seguretat.

UNA PROTESTA DAVANT DEL MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ

Acabat el míting, i a conseqüència dels incidents ocorreguts, acudiren al despatx del ministre de la Governació el tinent d'alcalde senyor Arauz i el diputat provincial senyor Canto, els quals protestaren energèticament per l'actitud de la força pública. Preguntaren al ministre si en aquesta data i amb aquest Govern i a Madrid no es podia cridar visca la República. El senyor Arauz prorrompé en visques a la República que foren contestats pels acompanyants.

El ministre de la Governació indicà al senyor Arauz que s'havia d'expressar en tons de menys vehemència, i el començà energèticament a què corregís la forma d'expressar-se. El senyor Arauz tornà a fer constar la seva protesta, i abandonà el despatx ministerial amb els seus acompanyants en forma airada.

Una Comissió d'afiliats de l'Esquerra Republicana ha lliurat una nota als periòdics protestant contra l'actitud dels guàrdies a la porta del teatre Pardiñas. Duen que els guàrdies destruïren la bandera espanyola que enarboraven els manifestants. Demanen que es castigui aquestes extralimitacions de la força pública.

UN COMENTARI

El "Heraldo de Madrid", ocupant-se dels incidents ocorreguts avui en acabar l'acte del teatre Pardiñas, publica un entretret de diu:

"La monarquia se defiende. Al gritar ¡Viva la República! en la calle los que han asistido al mitin republicano, las fuerzas del general Mola cargan sobre los manifestantes y les arrancan de las manos la bandera tricolor."

ELS SOCIALISTES S'OPONERAN A L'ACTE FEIXISTA DEL DIA 22 A L'ESCORIAL

Madrid, 16. — A la Casa del Poble s'han reunit les Joventuts socialistas per tal de tractar de l'actitud a seguir amb motiu de l'acte que el dia 22 de l'actual es proposen celebrar al Escorial les Joventuts d'Acció Popular. Els reunits acordaren impedir per tots els mitjans al seu abast la celebració del dit acte, per a la qual cosa es disposen a traslladar-se al dit poble i complir les ordres que rebtin.

LA MANIFESTACIÓ DE L'ATENEU CONTRA LA PENA DE MORT

Madrid, 16. — La manifestació que organitzava l'Ateneu per a protestar contra la pena de mort es verificarà el dia 20, i al seu recorregut serà des de la Plaça de Neptú fins a l'estàtua de Castelar. La manifestació es posarà en marxa a dos quarts de sis de la tarda.

La situació a Saragossa segueix greu

Els obrers acorden continuar la vaga general

Saragossa, 16. — S'ha celebrat a la plaça de braus l'anunciada assemblea dels Sindicats de la Confederació, assemblea que era esperada amb gran interès, puix que s'havia dit que en ella s'acordaria la tornada al treball posant fi a la vaga general que durant 12 dies tant perjudicà als causats a Saragossa, i que de prolongar-se uns dies més col·locarà el comerç en situació difícil, puix que es van esgotant les existències d'alguns productes.

El governador civil no ha posat cap dificultat perquè se celebrés l'assemblea. Hi han assistit uns 20.000 persones, i l'acte ha estat presidit pel destacat membre de la Confederació Prieto, i els oradors han estat deu tots ells representants de diversos Sindicats.

Els oradors s'han produït en tons de gran violència. Encara que s'havia dit que es produiria a l'assemblea una corrent favorable a reprendre el treball, aquest ambient no s'ha reflectit. L'acte ha acabat amb l'acord de prosseguir la vaga. Part dels assistents han volgut manifestar-se després pel passeig de la Independència però les forces d'assalt ho han impedit sense que calgués donar cap càrrega.

Continuen les grans precaucions.

Un tramvia de la línia de Torroja ha descarrilat a causa d'un acte de sabotatge. La població ofereix un aspecte trist. Es realitzen propagandes extremistes recomanant als vaguistes l'assalt de tendes i altres excessos. A la part antiga de la població, grups de dones han assaltat les tendes i s'han emportat queviures.

També als afores de la població grups de vaguistes es dediquen a assaltar els sembrats i s'enduen tot el que troben a mà. Entre els comerciants hi ha malestar pels assalts de què són víctimes, i es parla del propòsit d'un tancament general com a protesta.

El governador, en rebre els periòdics, s'ha lamentat que s'hagi pres l'acord de continuar la vaga. Estic disposat a actuar energèticament per tal de complir la llei. S'ha produït el següent fet legal: Si la vaga es declara legal, això determina l'anul·lació dels contractes de treball. Si bé el governador té el criteri que no es funcioni governativa la interpretació de qüestions legals, ha elevat la consulta al Govern.

S'ha mostrat complagut del servei prestat per la policia en detenir els autors de la col·locació d'una bomba. Parlant dels assalts a comerços ha dit que està disposat a reforçar la vigilància; però ha fet observar que s'imposava la col·laboració ciutadana, a fi que les autoritats puguin retre el degut fruit.

HA ESCLATAT UNA BOMBA AL GRAN HOTEL

Saragossa, 16. — Ahir esclatà una bomba que havia estat col·locada en una finestra del Gran Hotel, la qual causà moltes destroces. El pànic que es produí entre el públic fou enorme. No hi hagué cap desgracia personal. La policia féu recerques per tal de detenir els autors de l'atemptat. Avui ha realitzat un escortell en un pis de la casa número 11 del carrer del Marqués de Caxa Jiménez. L'amo del pis declarà ésser un individu anomenat Dionis Montero, de vint-i-dos anys, ebenista. Se li ocupà una pistola.

El detingut denuncià com a autors de la col·locació de la bomba Jesús Sánchez Uribe, de divuit anys; Faust Robles, de dinou, i Demetri L. Nuri. Els detinguts incorregueren en contradiccions. La policia detingué més tard un altre individu, al qual fou ocupada una carta escrita des del penal de Chinchilla. També hi foren ocupats alguns documents comprometedors. Aquest detingut, Jordi García, es declarà autor de la construcció de la bomba; manifestà que l'havia fabricada amb la buc d'un carro i treballant en una cabana de darrera l'escorxador d'aquesta ciutat. També declarà que l'artefacte l'havia construït per indicació d'August Aranda, de trenta-cinc anys, president del Sindicat del Vidre, el qual també ha estat detingut.

EL GOVERNADOR S'INHIBEIX DE LA VAGA

Amb l'objecte d'evitar assalts a les botigues, s'ha disposat que els afores de la població siguin vigilats pel regiment de cavalleria de guarnició en aquesta ciutat. L'interior de la ciutat estarà vigilat per la guàrdia civil i les forces d'assalt. Demà arribaran 150 guàrdies més. El governador ha manifestat que va a desentendre's de l'assumpte de la vaga, del qual s'enregarà un funcionari del Ministeri de Treball, ja que el que es debat és la legalitat o il·legalitat de la vaga. El governador atindrà solament l'ordre públic.

A LA MEMORIA DE GALÁN I GARCIA HERNANDEZ

Madrid, 16. — Comuniquen d'Osca que amb motiu de la commemoració de la República, han arribat nombroses comissions amb l'objecte de depositar coronnes de flors a les tombes de Galán i García Hernández. Ha arribat també una representació de la guarnició de València, ja que ha fet el viatge a peu. S'han celebrat alguns actes commemoratius que s'han vist molt concorreguts.

El perill feixista

Els requetots s'exhibeixen i els populars agraris es preparen

Sevilla, 16. — S'han celebrat els anuncis dels tradicionals. Al "cortijo" de Quintanilla ha tingut lloc una fonda, celebrant-se el lliurament de la bandera al requetó. La banda del requetó de Sevilla ha tocat l'"Oriamendi".

El requetó efectuà alguns exercicis, destacant-se els realitzats per 600 nois uniformats. Acte següent se celebrà un dinar. Després tingué lloc un festival rústic, i a continuació se celebrà una original rifa per al Socors Blanc. La festa acabà desfilant el requetó amb bandes de tambors i cornetes.

ELS PROPOSITS DELS POPULARS AGRARIS

Interrogat el senyor Pérez de Labora, vice-president de les Joventuts d'Acció Popular, sobre l'acte de diumenge a l'Escorial, ha dit:

— La significació del Congrés és ben clara. Es tracta de demostrar al país que Acció Popular compta amb una massa extensa i disciplinada que segueixen amb fe i amb entusiasme les inspiracions del seu cap. Mentre lliuen al Parlament els que estan investits de la representació parlamentària, els joves, deslliats de les responsabilitats que tenen els directius, han de donar a l'organització una saba nova. Abans bastava amb tenir diputats per tenir dret a la governació del país. Ara cal evidenciar que s'ha de tenir quelcom més i que es compta amb masses efectives i que allò millor i més sa del país està al costat d'una política i dels homes que la condueixen.

No som feixistes. No ho som perquè no estem conformes amb una gran part dels principis bàsics del feixisme, i per allò, demés, creiem que no hi ha necessitat de copiar patrons estrangers. Ni tenim la concepció italiana ni podem admetre la idea racista d'Alemanya. Però creiem en canvi que en la tradició espanyola, en un sentit estrictament nacional, hi ha matèria més que suficient per demostrar d'una manera definitiva les nostres directives. Potser en la part externa, en l'expectacular, es podria trobar alguna coincidència entre nosaltres i el feixisme.

Nosaltres volem per damunt de tot l'eficàcia. Per això necessitem l'activitat, la lluita. Primer foren les eleccions; després, el Congrés. Després serà la nova consulta per a la renovació d'ajuntaments. Més tard, la mobilització civil si cal. S'ha de donar mostres constants de vitalitat i de vibració.

Tot el relatiu al Congrés s'ha organitzat perfectament. Després de la missa se celebrà el míting. Parlaren els senyors Bermúdez Casteja, Valiente i Gil Robles. Acabada la desfilada hi haurà un àpat a l'aire lliure.

Un altre punt que ens interessa és l'organització municipal. En això se segueix la trajectòria que marcà el senyor Antoni Maura. Però quan hi hagi una reorganització d'ajuntaments cal que es tingui feta una organització i que els joves puguin portar a la vida dels Ajuntaments una orientació nova que els faci funcionar d'una altra manera, desterrant per a sempre els vells motlles.

Una al·locució del Sr. Martínez Barrio

Sevilla, 16. — A la casa del partit radical s'ha celebrat l'acte d'imposar les insígnies de la comandaria de l'ordre de la República als veterans radicals, Antoni Martínez de León i Domènec García de la Mata. Per tal de presidir l'acte ha arribat expressament el Sr. Martínez Barrio.

A l'estrada apareixia la bandera nacional amb els retrats de Galán i García Hernández.

El governador ha imposat les insígnies als agraciats i el senyor Martínez Barrio ha pronunciat breus paraules. Ha elogiat els homenatges, que representen el republicanisme sevillà, però — ha afegit — cal acordar també aquesta distinció a altres republicans com és el vell mestre d'Útrera, Sr. Josep Maria Cano.

El públic ha ovacionat l'Al·ludit, el qual era present.

Ha afegit el Sr. Martínez Barrio que els enemics de la República consideren aquesta en perill de desaparèixer, ignorant que perill de fer-hi hi ha tot Espanya, la qual no es deixarà arrabassar el règim implantat per la voluntat nacional.

Tots els republicans han de cobrir els quadres i els rengles per tal d'evitar que es porti a la pràctica el mal pensament de conduir Espanya a una aventura perillosa torçant els seus destins. En els que acaben d'ésser homenatjats ha de mirar-se la República com en un mirall. De la memòria de Galán i García Hernández no se n'ha d'oblidar mai la República, perquè ells, amb el seu hui sacrifici, van permetre la instauració del nou règim. Desitjaria que el quart aniversari de la República servís perquè imperés a tot el país el règim generat el 14 d'abril de 1931.

Ha estat molt aplaudit.

Desenterrant morts Segons Royo Villanova si Castelar visqués seria agrari

Madrid, 16. — Organitzat pel partit agrari donà una conferència política el senyor Royo Villanova.

— No vaig—digué— a definir la política del partit, perquè això és de la responsabilitat del seu cap.

¿Què és la República conservadora? Doncs, República conservadora no és més que si ha de subsistir o no la República. Castelar va dir que la República del 73 o era conservadora o moriria. Jo dic el mateix. Nosaltres, en actuar amb les dretes, ens situem en posició centre, tenint a l'esquerra els socialistes i a la dreta els monàrquics i altres afins. Jo segueixo tenint les mateixes idees que fa 34 anys en la monarquia. Amb la mateixa fe actuo avui en la República. Castelar sostingué sempre que la monarquia hauria d'ésser democràtica i la República conservadora. I afegia que el primer és la Pàtria, després la llibertat i després de la República. Si Castelar visqués seria agrari.

Ataca els catalanistes, que si no fos perquè hi havia guàrdia civil, no s'ols haurien proclamat el 14 d'abril la República catalana, sinó quelcom més.

Parlant de l'actuació de Primo de Rivera, digué que la seva equivocació va ésser l'afavorir els socialistes, atropellant les lleis per a portar a Largo Caballero al Consell d'Estat.

El traspàs de serveis a la Generalitat

La valoració dels serveis de Sanitat

Madrid, 16. — Ahir, a pesar de la festivitat del dia, i avui, ha celebrat noves reunions la Comissió mixta de traspàs de serveis a Catalunya. Ha continuat l'estudi de la valoració dels serveis de Sanitat, deixant-lo gairebé acabat.

de la Massa Coral tenerifera. Tanca la festa regional el grup de València dirigit pel senyor Andreu Sebastián i senyora Dolores Valero, vídua de Vicente.

Al Monumental Cinema ahir a la tarda tingué lloc un concert extraordinari, actuant l'Orquestra Filharmònica de Madrid, l'Orfeó Donostiarra i la Massa Coral Zamorana.

Hi assistiren el cap de l'Estat, el senyor Lerroux, ministres d'Instrucció Pública, Guerra, Marina, Comunicacions i Treball, el president de la Cambra, el president del Tribunal de Garanties, senyor Albornoz, i l'ex-ministre senyor Giral.

A l'Institut de Fisiologia se celebrà un altre festival, i assistiren el ministre de la Governació, el sots-secretari del Governament, el governador civil i el president de la Diputació.

Pregueren part en aquest festival els cors tenerifera i de Claver i els notabilíssims artistes Lepe i Alady. El ministre de la Governació, en acabar el festival, sortí molt complagut, i exposà els seus desigs de celebrar una altra festa, a honor de les nenes, que es verificarà avint.

Els cors de Claver han visitat el ministre de Treball, senyor Estadella, i ha entonat algunes cançons a honor del seu illustre país el cor "La Paloma", de Lleida. El ministre els ha obsequiat amb un tunch. Han visitat les tombes de Dato, sots honorari que fou dels cors, Pi i Margall i Pau Iglesias.

LA PARADA MILITAR

Aquest matí s'ha celebrat l'anunciada parada militar amb motiu de les festes commemoratives de la proclamació de la República. L'acte ha tingut lloc al Passeig de la Castellana, on s'havia instal·lat una tribuna, des de la qual el President de la República i els ministres, excepte el senyor Alvarez Valdez, han presenciat la desfilada, que ha resultat molt lluita. Al dit lloc s'ha congregat des de primeres hores una immensa multitud que ha aplaudit amb entusiasme.

Acabada la desfilada militar s'han retirat de la Castellana el cap de l'Estat, el Govern i les altres autoritats, en cotxes voltats de l'escorta presidencial.

En tornar a Palau el President de la República i el del Govern, els vehicles foren constantment voltats pels nombrosos grups que no cessaven en llurs aplaudiments.

Aquesta tarda el President de la República, el cap del Govern i la majoria dels ministres han assistit a la cursa de beneficència "Dato" al senyor Lerroux ha marxat directament a l'Institut de Fisiologia, on s'ha celebrat la Presidència.

Una ordre del ministeri de Treball relativa als recursos contra els Jurats Mixtos de Catalunya

Madrid, 16. — La Gasetta ha publicat la següent ordre del Ministeri de Treball, Sanitat i Previsió, relativa als recursos que se segueixen contra les bases de treball o acords de caràcter general adoptats pels Jurats Mixtos de Catalunya. Diu així:

"S'ha formulat al Ministeri de Treball i Previsió la consulta de si les bases de Treball aprovades pels Jurats Mixtos de Catalunya poden o no ésser recorregudes davant del dit Ministeri, puix que en el decret de 2 de setembre d'1933 sobre traspàs de serveis per a l'execució de les lleis de treball, mentre no es precisin les matèries en què pot resolre la Generalitat, posant terme a la via administrativa, regulant-se la manera com ha d'exercir les seves facultats en el relatiu als recursos contra l'actitud dels Jurats Mixtos sobre reclamacions individuals (salari, acomiadament, hores extraordinàries), no es concreta res en relació amb els recursos contra bases i acords de caràcter, matèria que és de la major importància per les seves derivacions econòmiques i per la possibilitat que no obeeixen les condicions de treball a normes de coordinació i harmonia, sinó amb això l'economia de determinades comarques pels efectes de la concurrència industrial."

L'article 15 de la Constitució estableix que correspon a l'Estat espanyol la legislació i que podrà correspondre a les regions autònomes l'execució en la mesura de la seva capacitat política, a judici de les Corts, de la legislació social, i que l'execució de les lleis socials serà inspeccionada pel Govern de la República per a garantir el seu estricta compliment i el dels tractats internacionals que afecten a la matèria.

L'article sisé de l'Estatut de Catalunya preceptua que la Generalitat organitzarà tots els serveis que la legislació de l'Estat hagi establert o estableixi per a l'execució dels serveis i aplicació de les lleis socials, i tots estan sotmesos a la inspecció del Govern per tal de garantir el seu compliment.

Les condicions generals de reglamentació del treball són un complex de veritables normes legals que constitueixen l'Estatut jurídic professional de determinats oficis, i donada la naturalesa jurídica, els organismes encarregats de la seva elaboració tenen una potestat reglada, quant ha de sotmetre a les línies directives de les lleis socials, però que presenta també el caràcter d'una àmplia potestat discrecional, quant poden normes sobre matèries que no apareixen determinades en la legislació social.

Donada aquesta naturalesa especial hi cap pensar fins a quin punt podrien considerar-se compresos dintre de la legislació que correspon a l'Estat o a l'execució atribuïda a les regions autònomes, però perquè no sofressin menyspreu l'amplitud de les facultats que en aquest punt ha atorgat a la Generalitat l'article primer del decret de Traspàs de serveis de 12 de setembre de 1933, cal registrar quins són els efectes de l'emparellament dels quals quedí perfectament assegurats, no tan sols el control de la legalitat de les bases i disposicions de treball, sinó el principi que aquestes bases determinadores del salari i altres condicions de la vida de treball obeeixin en definitiva normes de generalitat sense les quals poden sofrir un dany l'economia de determinades comarques.

El propi article 15 de la Constitució i el sisé de l'Estatut de Catalunya garanteixen la manera de fer efectiu el compliment de les lleis socials, quan existeixin bases de treball o acords generals que les infringeixen. Però es tracta d'acords o bases de treball que sense infringir les disposicions legals puguin ocasionar lesió o frangiment greu a la indústria o ram de la indústria, cal que la funció atribuïda al delegat especial de treball a Catalunya i les reclamacions que per conducte d'aquest puguin elevar al Govern de la República els particulars perjudicats, trobin base legal en el que quedin conciliades les atribucions de la regió autònoma amb l'exercici de les altes facultats d'inspecció del Govern de la República.

En vista del que precedeix, a proposta del ministre de Treball, vinc a decretar que en la tramitació dels recursos que se segueixen contra les bases de treball o acords de caràcter general adoptats pels Jurats mixtos de Catalunya, s'observi la següent regla:

Article 1.—El Conseller de Treball de la Generalitat de Catalunya resolrà els recursos contra les bases de treball o acords de caràcter general que adoptin els Jurats mixtos de jurisdicció limitada a territori català, salvats els procediments dels Jurats la jurisdicció territorial dels quals ultrapassin els límits de la regió autònoma; i amb subjecció al disposat en l'article 4 del decret del 2 de setembre de l'any 1933.

Article 2.—El delegat especial de Treball a Catalunya tindrà cura de posar a executació immediat del Govern de la República tots aquells casos que les bases de Treball i acord de caràcter general aprovats pels Jurats mixtos infringin les lleis de treball perquè es procedeixi tal com determinen les disposicions vigents.

Article 3.—Tots els particulars podran també dirigir-se per mitjà i previ informe del delegat especial de Treball de Catalunya al Ministeri de Treball, i assenyalaran les infraccions legals observades en les bases i acords de caràcter general dels Jurats mixtos de Catalunya, als efectes expressats en l'article anterior.

Article 4.—El delegat especial de Treball a Catalunya i tots els particulars per mitjà i previ informe d'aquest, podrà així mateix dirigir-se al Ministeri de Treball reclamant contra aquelles bases o acords de caràcter general que sense infringir disposicions legals produïssin lesió o traspàs en la indústria o branca de la indústria.

En aquest cas el Ministeri de Treball, a part de fer ús de les facultats previstes en el darrer apartat de l'article 4 del Decret de Traspàs de Serveis del 2 de setembre de l'any 1933, adoptant per motiu o previ informe del Consell de Treball regles d'interpretació o d'aplicació de les lleis que consideri pertinenent, a les quals s'hauran d'ajustar, d'ara endavant, els organismes de la Generalitat, podrà també procedir d'acord amb l'article 30 de la Llei del 27 de novembre de l'any 1931, exercitant funcions revisores de les bases o acords que ocasionin lesió o traspàs en determinades indústries, encomanant a aquest propòsit al Consell de Treball l'estudi de normes que acomodin els acords dels Jurats mixtos de la regió autònoma a principis de Generalitat.

Un discurs del Ministre de Governació

Madrid, 16. — S'ha inaugurat el cercle radical del districte de la Inclusa. Al dit acte el ministre de Governació ha pronunciat un important discurs.

Haurem—ha dit— de divulgar el veritable significat del 14 d'abril, principalment, davant els que pretenguin que, evaporant-se, quedi com una circumstància. Tots vam ésser testimonis, protagonistes del 14 d'abril, i quan això es diu, és que ha quedat, per obra de tot, indeleblement a la Història. El 14 d'abril significa participació de tot el poble. És el ressorgiment d'una nació gloriosa. Nacionalitzem la República i tot moviment contra la República mereix repulsa.

He de recordar el manifest que vam llançar a la publicitat els candidats a regidors en les eleccions del 12 d'abril. En ell cridàvem a les urnes tots els espanyols sense distinció de classes. Els electors de totes les classes socials, confosos fraternament, portaven la mateixa candidatura. Això significa el 12 d'abril.

Ni una paraula molesta pos als republicans, encara que sigui veritat que no sempre s'hagi donat el mateix tracte al partit radical. No considerem enemics els republicans, volem ésser amics de tots, i creiem que, més tard o més d'hora es convencerà que quan es registra un acte històric com el del 14 d'abril, l'Estat es fonamenta, i no ha d'haver-hi més enemics.

crites en català i amb
l'interposició de la paraula "i" entre el cognom i el nom de pila.

El dissabte vinent, Barthou anirà a Varsòvia

L'estada de Titulescu a París

de Caceres, a

de Caceres, a

ENT. - Per al pagament de tributs a l'Estat

G U A L A D A P A L A F E J C E L L

BARCELONA

Cursos i Conferències

CONFERÈNCIES A LA FUNDACIÓ CAMBÓ DE LA SORONA
"L'habitatge senyorial català", pel comte Filangieri di Candia Gonsaga

Per tal de marcar l'evolució de l'habitatge senyorial a Catalunya, el conferenciant cercà els precedents immediats. Així el docte professor de la Universitat de Nàpols i director dels Arxius d'Estat de la mateixa ciutat, posà de relleu els dos elements essencials components del castell antic: el nucli central amb l'habitatge i la cinta murallada a l'entorn. La cinta de muralles serveix per a primera defensa, i el nucli central per a l'extrema. Des dels temps més vells s'obtingué així una fusió d'elements arquitectònics militars amb elements civils.

El castell en les regions de muntanya estava penjat en els pics rocosos, i l'accés era difícil i la posició assegurada. Però el castell de la plana era molt més obert a l'assalt per la disposició natural i hom hagué de voltar-lo d'un "vallum".

La torre era formada per dos o tres pisos, ultra el pla, i cada pis era d'una sola peça. A cada peça corresponia llur ofici: dipòsit, habitació, defensa i guarnició. El coronament era destinat a tota vigilància i a obres d'atac i defensa. Entre la torre i el cercol murallat existia el que a Espanya fou dit "albacar". Eren els llocs dels soldats i les quadres i la capella.

El segle XIII marca una gran importància per a la construcció dels castells. Diferents motius militars, socials i civils hi influïren. Les antigues caixes en fusta per a avançament foren substituïdes, i els fossats marcaren una nova defensa. Molts elements tècnics vingueren d'Orient.

Poc més tard les grans monarquies en formació feren transformar ràpidament aquells antics models. El Renaixement amb la seva il·lustració, la capella, el nou estat social més desplegat, demanaren i feren estudiar la construcció d'un nou castell, però amb els elements d'arquitectura civil i destinats més al luxe. L'habitatge senyorial esdevé cada moment més estesa i rica en dependències. La torre esdevingué el palau del senyor. La plaça d'armes a l'esplanada, davant la porta de la torre, és el centre d'activitat de tots els serveis. Aquest nucli esdevindrà aviat el lloc de manifestació arquitectònica. Aclí es desplegaran totes les construccions accésories.

Aquest primer tipus de castell-palau apareix al començament del segle XIII, i segueix gairebé inalterat fins a la fi del XIV. Llavors la introducció de la pólvora en les armes fa canviar-ho tot. El nou central ha d'engrandir-se, i hom incorpora la torre. El palau al centre substitueix l'antiga cort.

Un nou element important fou introduït en la reconstrucció del castell Nou de Nàpols, encomanat per Alfons V d'Aràgon a l'arquitecte Sagrera, de Mallorca. Els terrats exteriors constitueixen camí de ronda dotats de crestes, i damunt aquells camins trobarem emplaçaments les peces d'artilleria. Les torres conservaren llur alçada, però eren muntades damunt un pedestal de rampa en terraple.

Les modificacions encomanades per Alfons V conservaren i augmentaren, per tant, el seu nivell de la rica magnificència.

A la darrera del segle XV s'imposà la divisió: fer un palau per al senyor i unes fortalces per als soldats.

La separació de l'arquitectura militar de la civil pot dir-se aconseguida en 1480 a Monteleone. A França, per tant, el castell tingué vida més llarga: els castells del XVI conserven elements militars. I en els segles successius, sobretot en el XVIII, els senyors sostenien la tradició fent que cada gran propietat antiga sumptuosa servís les formes tradicionals del castell-palau medieval amb les seves torres encreuades.

Els tipus històrics del castell català mereixen gran consideració. A Espanya finiren per mort violenta: els Reis Catòlics erudits glosaven els senyors cap a la Cort i feren destruir molts castells; altres foren abandonats.

Centres oficials

GENERALITAT

Conselleria de Governació. — Ahir el senyor Selves visità l'agent de Vigilància de la Generalitat senyor Botey, el qual va resultar ferit a conseqüència del tiroteig del dissabte passat a l'Avinguda de Francesc Llairel.

L'estat del senyor Botey és satisfactori, havent desaparegut la gravetat.

Amb aquest motiu digué el senyor Selves que havia de fer constar que ha pogut constatar amb molta satisfacció l'enlairat esperit que anima els agents de la Generalitat, i el sentit patriòtic de l'actuació de la policia, la qual fa tots els possibles per acabar radicalment amb la situació que travessam actualment.

El senyor Selves acabà dient que estava convençut que amb voluntat i energia acabaria l'estat actual de coses.

* El comissari general d'Ordre Públic, en nom del conseller de Governació, feu lliurament ahir a la tarda de tres llibretes de la Caixa d'Estatut, de 25 pesetes cada una, als tres nois que descobriren una dipòsit d'armes prop del Circol Tradicionalista, a Sant Andreu.

COMISSARIA GENERAL D'ORDRE PUBLIC

Han estat delinqüents Cecili Rodríguez Manzano i Julià Bartolomé Santos. Són dos carteristes molt coneguts. El primer ha sofert més de 25 arrestaments gornamentals. Els dos ocupen el "Xino", que és l'estiliet que solen utilitzar per al robatori de carteries, el qual duen amagat a la cinta del barret. La detenció fou practicada a la Plaça d'Espanya.

* Ahir, a les tres de la tarda s'efectuà l'enterrament de l'agent senyor Jaume Duran, mort a conseqüència del tiroteig del dissabte passat al Paral·lel.

Tribunals i Jutjats

Per ésser dia inhàbil no hi va haver assenyalaments a les sales de l'Audiència.

VARIA

El jutjat número vint, es va traslladar ahir a la presó amb l'objecte de començar a rebre declaracions als 278 individus que van ésser detinguts al carrer del Miquel, del Clot amb motiu d'una reunió clandestina del ram de l'aigua. Tots els que han declarat fins ara han repetit les manifestacions fetes a la policia. Després d'haver declarat tots 278, el jutge prendrà el termini pertinent.

* Diversos veïns de la barriada de Can Tunis van denunciar Just Esterlich i Figueras, perquè es feia passar per policia i tenia estemordit tot aquell veïnat. A conseqüència de la dita denúncia va ésser detingut.

* Carme Barrachina, que viu al carrer de la Pallà, va denunciar ahir que havia estat víctima d'un robatori de gènere per valor d'unes tres mil pessetes i mil en metàl·lic.

Gran Casa-Fàbrica per llogar

al carrer de la Sagrera, número 2, tocant la Gran Estació de Càrrega Descàrrega de M. S. A. 13.000 m² de superfície. Llocs propis per a qualsevol indústria. Magatzems. Magnífic pla per a habitatge i altres dependències per a encarregar, etc.; algunes plaques, etc.

Es logaria per fraccions Informar: Bruc, 114, primer, segon; de 3 a 4. Telèfon 7445

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFÈRICA D'EUROPA A LES 7 HORES DEL DIA 16 D'ABRIL DE 1934

A Europa d'Occident i Irlanda, on dominen les baixes pressions, amb vents forts de ponent i algun plugu; a tota la resta del continent el temps és bo degut a l'absència de la influència del règim anteciclònic, i la ventada són fluïdes i les temperatures suaus.

Al voltant mediterrani d'Espanya i al nord d'Àfrica es registren boires matinals.

PREVISIÓ DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

Al camp de Tarragona, al sud interior de l'Ebre, a Girona i al Vallès oriental s'observen boires matinals i el temps de bo a tot Catalunya.

Les temperatures han experimentat un lleuger augment, i la màxima d'ahir de 25 graus a Tarragona i a Girona, i la mínima d'ahir a l'Estatge ha estat de 8 graus.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

loafia i Lleures de la Universitat

donarà dues conferències el dimecres i divendres d'aquesta setmana, a les sis de la tarda, la doctora Gertrudis Richart, sobre el tema "L'art medieval a Alemanya", il·lustrades amb projeccions.

SALE SEGONA. — Pobresa: Joan Vilar i Clavell contra Josep Plan i Riú. — Menos quantia: Bonaventura Duart contra Felix Clara i Capitan. — Pobresa: Trinitat Clota i Guri contra Jaume Andreu i Serra i advocat de l'Estat.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Seció Primera. — Quatre orals per furt, expedició de moneda falsa, estafa i robatori contra Lucio Santos, Maria Abate, Manuel Bedenes i Pere Sabre, respectivament. — Un divorci: C. Manyent contra J. Pérez.

Seció Segona. — Dos orals per furt i imprudència contra Josep Gil i Pere Huguet.

Seció Tercera. — Tres orals per al·lucenat de béns, injúries i tinença d'armes contra Josep Fontdevila, Antoni Serra i Daniel Díez, respectivament. — Un divorci: Lluís Negre contra Mercè Mirabet i fiscal.

Seció Quarta. — Dos orals per imprudència i estafa contra Alfons Aquilera i Lluís Baró. — Dos orals per urgència contra Llorenç Lecha per tinença d'explosius, i contra Pere Lourdes i altres per robatori i tinença d'armes.

Butlletí Pedagògic

UNIVERSITAT AUTONOMA

El Rector parla del seu viatge a Madrid. — En rebre ahir el rector de la Universitat els periodistes es manifestà, referent al seu recent viatge a Madrid, que després de celebrada la reunió del Patronat a la capital de la República, visitaren el ministre d'Instrucció Pública i el sots-secretari, i els donaren compte de la marxa dels assumptes universitaris.

Després el doctor Bosch i Gimpera i el vice-president del Consell regional de Segon Ensenyament, doctor Xirau (Joan), visitaren novament el ministre i el sots-secretari, i tractaren extensament de l'organització dels Consells regionals de primera i segona ensenyament.

Per últim, el doctor Bosch i Gimpera ens manifestà que l'havia visitat la nova Junta de Govern de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, a l'objecte de complimentar-li el lliurament d'un exemplar dels nous estatuts de l'entitat.

Inauguració del servei de bar-restaurant a la Universitat.

Ahí a la tarda se celebrà a la Universitat la inauguració del servei de bar-restaurant, instal·lat amb luxe i sobrietat als baixos del nostre primer centre d'ensenyament, en un local que fins fa poc era per complet inhabitable.

El bar es troba instal·lat al passadís que condueix al pati de la Facultat de Dret, als soterranis, on es baixa per una escala de pedra, als costats de la qual s'han col·locat plantes en tota la seva extensió.

Aquest servei de bar-restaurant té per objecte apartar els estudiants de tot el que sigui aliè a la Universitat, i en ell trobaran tot el que pugui desitjar el paladar més exigent, adiuu servei de restaurant, i tot això a preus més baixos que els que regeixen als establiments anàlegs.

Assistiren a l'acte el Rector de la Universitat, doctor Bosch i Gimpera; els membres del Patronat Universitari, doctors Balcells, Trias (Antoni) i Garcia Banús i el catedràtic Angel d'Apràiz. També hi assistiren diversos professors i alumnes universitaris i els representants de la premsa, tots els quals foren obsequiats amb un lunch.

Conferència sobre prehistòria.

Demà, a les sis de la tarda, a l'aula de Química general de la Universitat, el professor Raymond Lautier, director del Museu Saint Germain i professor de l'Escola del Louvre, de París, donarà una conferència en francès, sobre el tema "Les últimes pàgines prehistòriques de França".

"L'art medieval a Alemanya".

— Al Seminari d'Art de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat donarà dues conferències el dimecres i divendres d'aquesta setmana, a les sis de la tarda, la doctora Gertrudis Richart, sobre el tema "L'art medieval a Alemanya", il·lustrades amb projeccions.

loafia i Lleures de la Universitat

donarà dues conferències el dimecres i divendres d'aquesta setmana, a les sis de la tarda, la doctora Gertrudis Richart, sobre el tema "L'art medieval a Alemanya", il·lustrades amb projeccions.

SALE SEGONA. — Pobresa: Joan Vilar i Clavell contra Josep Plan i Riú. — Menos quantia: Bonaventura Duart contra Felix Clara i Capitan. — Pobresa: Trinitat Clota i Guri contra Jaume Andreu i Serra i advocat de l'Estat.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Seció Primera. — Quatre orals per furt, expedició de moneda falsa, estafa i robatori contra Lucio Santos, Maria Abate, Manuel Bedenes i Pere Sabre, respectivament. — Un divorci: C. Manyent contra J. Pérez.

Seció Segona. — Dos orals per furt i imprudència contra Josep Gil i Pere Huguet.

Seció Tercera. — Tres orals per al·lucenat de béns, injúries i tinença d'armes contra Josep Fontdevila, Antoni Serra i Daniel Díez, respectivament. — Un divorci: Lluís Negre contra Mercè Mirabet i fiscal.

Seció Quarta. — Dos orals per imprudència i estafa contra Alfons Aquilera i Lluís Baró. — Dos orals per urgència contra Llorenç Lecha per tinença d'explosius, i contra Pere Lourdes i altres per robatori i tinença d'armes.

Butlletí Pedagògic

UNIVERSITAT AUTONOMA

El Rector parla del seu viatge a Madrid. — En rebre ahir el rector de la Universitat els periodistes es manifestà, referent al seu recent viatge a Madrid, que després de celebrada la reunió del Patronat a la capital de la República, visitaren el ministre d'Instrucció Pública i el sots-secretari, i els donaren compte de la marxa dels assumptes universitaris.

Després el doctor Bosch i Gimpera i el vice-president del Consell regional de Segon Ensenyament, doctor Xirau (Joan), visitaren novament el ministre i el sots-secretari, i tractaren extensament de l'organització dels Consells regionals de primera i segona ensenyament.

Per últim, el doctor Bosch i Gimpera ens manifestà que l'havia visitat la nova Junta de Govern de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, a l'objecte de complimentar-li el lliurament d'un exemplar dels nous estatuts de l'entitat.

Inauguració del servei de bar-restaurant a la Universitat.

Ahí a la tarda se celebrà a la Universitat la inauguració del servei de bar-restaurant, instal·lat amb luxe i sobrietat als baixos del nostre primer centre d'ensenyament, en un local que fins fa poc era per complet inhabitable.

El bar es troba instal·lat al passadís que condueix al pati de la Facultat de Dret, als soterranis, on es baixa per una escala de pedra, als costats de la qual s'han col·locat plantes en tota la seva extensió.

Aquest servei de bar-restaurant té per objecte apartar els estudiants de tot el que sigui aliè a la Universitat, i en ell trobaran tot el que pugui desitjar el paladar més exigent, adiuu servei de restaurant, i tot això a preus més baixos que els que regeixen als establiments anàlegs.

Assistiren a l'acte el Rector de la Universitat, doctor Bosch i Gimpera; els membres del Patronat Universitari, doctors Balcells, Trias (Antoni) i Garcia Banús i el catedràtic Angel d'Apràiz. També hi assistiren diversos professors i alumnes universitaris i els representants de la premsa, tots els quals foren obsequiats amb un lunch.

Conferència sobre prehistòria.

Demà, a les sis de la tarda, a l'aula de Química general de la Universitat, el professor Raymond Lautier, director del Museu Saint Germain i professor de l'Escola del Louvre, de París, donarà una conferència en francès, sobre el tema "Les últimes pàgines prehistòriques de França".

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFÈRICA D'EUROPA A LES 7 HORES DEL DIA 16 D'ABRIL DE 1934

A Europa d'Occident i Irlanda, on dominen les baixes pressions, amb vents forts de ponent i algun plugu; a tota la resta del continent el temps és bo degut a l'absència de la influència del règim anteciclònic, i la ventada són fluïdes i les temperatures suaus.

Al voltant mediterrani d'Espanya i al nord d'Àfrica es registren boires matinals.

PREVISIÓ DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

Al camp de Tarragona, al sud interior de l'Ebre, a Girona i al Vallès oriental s'observen boires matinals i el temps de bo a tot Catalunya.

Les temperatures han experimentat un lleuger augment, i la màxima d'ahir de 25 graus a Tarragona i a Girona, i la mínima d'ahir a l'Estatge ha estat de 8 graus.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

loafia i Lleures de la Universitat

donarà dues conferències el dimecres i divendres d'aquesta setmana, a les sis de la tarda, la doctora Gertrudis Richart, sobre el tema "L'art medieval a Alemanya", il·lustrades amb projeccions.

SALE SEGONA. — Pobresa: Joan Vilar i Clavell contra Josep Plan i Riú. — Menos quantia: Bonaventura Duart contra Felix Clara i Capitan. — Pobresa: Trinitat Clota i Guri contra Jaume Andreu i Serra i advocat de l'Estat.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Seció Primera. — Quatre orals per furt, expedició de moneda falsa, estafa i robatori contra Lucio Santos, Maria Abate, Manuel Bedenes i Pere Sabre, respectivament. — Un divorci: C. Manyent contra J. Pérez.

Seció Segona. — Dos orals per furt i imprudència contra Josep Gil i Pere Huguet.

Seció Tercera. — Tres orals per al·lucenat de béns, injúries i tinença d'armes contra Josep Fontdevila, Antoni Serra i Daniel Díez, respectivament. — Un divorci: Lluís Negre contra Mercè Mirabet i fiscal.

Seció Quarta. — Dos orals per imprudència i estafa contra Alfons Aquilera i Lluís Baró. — Dos orals per urgència contra Llorenç Lecha per tinença d'explosius, i contra Pere Lourdes i altres per robatori i tinença d'armes.

Butlletí Pedagògic

UNIVERSITAT AUTONOMA

El Rector parla del seu viatge a Madrid. — En rebre ahir el rector de la Universitat els periodistes es manifestà, referent al seu recent viatge a Madrid, que després de celebrada la reunió del Patronat a la capital de la República, visitaren el ministre d'Instrucció Pública i el sots-secretari, i els donaren compte de la marxa dels assumptes universitaris.

Després el doctor Bosch i Gimpera i el vice-president del Consell regional de Segon Ensenyament, doctor Xirau (Joan), visitaren novament el ministre i el sots-secretari, i tractaren extensament de l'organització dels Consells regionals de primera i segona ensenyament.

Per últim, el doctor Bosch i Gimpera ens manifestà que l'havia visitat la nova Junta de Govern de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, a l'objecte de complimentar-li el lliurament d'un exemplar dels nous estatuts de l'entitat.

Inauguració del servei de bar-restaurant a la Universitat.

Ahí a la tarda se celebrà a la Universitat la inauguració del servei de bar-restaurant, instal·lat amb luxe i sobrietat als baixos del nostre primer centre d'ensenyament, en un local que fins fa poc era per complet inhabitable.

El bar es troba instal·lat al passadís que condueix al pati de la Facultat de Dret, als soterranis, on es baixa per una escala de pedra, als costats de la qual s'han col·locat plantes en tota la seva extensió.

Aquest servei de bar-restaurant té per objecte apartar els estudiants de tot el que sigui aliè a la Universitat, i en ell trobaran tot el que pugui desitjar el paladar més exigent, adiuu servei de restaurant, i tot això a preus més baixos que els que regeixen als establiments anàlegs.

Assistiren a l'acte el Rector de la Universitat, doctor Bosch i Gimpera; els membres del Patronat Universitari, doctors Balcells, Trias (Antoni) i Garcia Banús i el catedràtic Angel d'Apràiz. També hi assistiren diversos professors i alumnes universitaris i els representants de la premsa, tots els quals foren obsequiats amb un lunch.

Conferència sobre prehistòria.

Demà, a les sis de la tarda, a l'aula de Química general de la Universitat, el professor Raymond Lautier, director del Museu Saint Germain i professor de l'Escola del Louvre, de París, donarà una conferència en francès, sobre el tema "Les últimes pàgines prehistòriques de França".

"L'art medieval a Alemanya".

— Al Seminari d'Art de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat donarà dues conferències el dimecres i divendres d'aquesta setmana, a les sis de la tarda, la doctora Gertrudis Richart, sobre el tema "L'art medieval a Alemanya", il·lustrades amb projeccions.

loafia i Lleures de la Universitat

donarà dues conferències el dimecres i divendres d'aquesta setmana, a les sis de la tarda, la doctora Gertrudis Richart, sobre el tema "L'art medieval a Alemanya", il·lustrades amb projeccions.

SALE SEGONA. — Pobresa: Joan Vilar i Clavell contra Josep Plan i Riú. — Menos quantia: Bonaventura Duart contra Felix Clara i Capitan. — Pobresa: Trinitat Clota i Guri contra Jaume Andreu i Serra i advocat de l'Estat.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Seció Primera. — Quatre orals per furt, expedició de moneda falsa, estafa i robatori contra Lucio Santos, Maria Abate, Manuel Bedenes i Pere Sabre, respectivament. — Un divorci: C. Manyent contra J. Pérez.

Seció Segona. — Dos orals per furt i imprudència contra Josep Gil i Pere Huguet.

Seció Tercera. — Tres orals per al·lucenat de béns, injúries i tinença d'armes contra Josep Fontdevila, Antoni Serra i Daniel Díez, respectivament. — Un divorci: Lluís Negre contra Mercè Mirabet i fiscal.

Seció Quarta. — Dos orals per imprudència i estafa contra Alfons Aquilera i Lluís Baró. — Dos orals per urgència contra Llorenç Lecha per tinença d'explosius, i contra Pere Lourdes i altres per robatori i tinença d'armes.

Butlletí Pedagògic

UNIVERSITAT AUTONOMA

El Rector parla del seu viatge a Madrid. — En rebre ahir el rector de la Universitat els periodistes es manifestà, referent al seu recent viatge a Madrid, que després de celebrada la reunió del Patronat a la capital de la República, visitaren el ministre d'Instrucció Pública i el sots-secretari, i els donaren compte de la marxa dels assumptes universitaris.

Després el doctor Bosch i Gimpera i el vice-president del Consell regional de Segon Ensenyament, doctor Xirau (Joan), visitaren novament el ministre i el sots-secretari, i tractaren extensament de l'organització dels Consells regionals de primera i segona ensenyament.

Per últim, el doctor Bosch i Gimpera ens manifestà que l'havia visitat la nova Junta de Govern de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, a l'objecte de complimentar-li el lliurament d'un exemplar dels nous estatuts de l'entitat.

Inauguració del servei de bar-restaurant a la Universitat.

Ahí a la tarda se celebrà a la Universitat la inauguració del servei de bar-restaurant, instal·lat amb luxe i sobrietat als baixos del nostre primer centre d'ensenyament, en un local que fins fa poc era per complet inhabitable.

El bar es troba instal·lat al passadís que condueix al pati de la Facultat de Dret, als soterranis, on es baixa per una escala de pedra, als costats de la qual s'han col·locat plantes en tota la seva extensió.

Aquest servei de bar-restaurant té per objecte apartar els estudiants de tot el que sigui aliè a la Universitat, i en ell trobaran tot el que pugui desitjar el paladar més exigent, adiuu servei de restaurant, i tot això a preus més baixos que els que regeixen als establiments anàlegs.

Assistiren a l'acte el Rector de la Universitat, doctor Bosch i Gimpera; els membres del Patronat Universitari, doctors Balcells, Trias (Antoni) i Garcia Banús i el catedràtic Angel d'Apràiz. També hi assistiren diversos professors i alumnes universitaris i els representants de la premsa, tots els quals foren obsequiats amb un lunch.

Conferència sobre prehistòria.

Demà, a les sis de la tarda, a l'aula de Química general de la Universitat, el professor Raymond Lautier, director del Museu Saint Germain i professor de l'Escola del Louvre, de París, donarà una conferència en francès, sobre el tema "Les últimes pàgines prehistòriques de França".

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFÈRICA D'EUROPA A LES 7 HORES DEL DIA 16 D'ABRIL DE 1934

A Europa d'Occident i Irlanda, on dominen les baixes pressions, amb vents forts de ponent i algun plugu; a tota la resta del continent el temps és bo degut a l'absència de la influència del règim anteciclònic, i la ventada són fluïdes i les temperatures suaus.

Al voltant mediterrani d'Espanya i al nord d'Àfrica es registren boires matinals.

PREVISIÓ DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT

Al camp de Tarragona, al sud interior de l'Ebre, a Girona i al Vallès oriental s'observen boires matinals i el temps de bo a tot Catalunya.

Les temperatures han experimentat un lleuger augment, i la màxima d'ahir de 25 graus a Tarragona i a Girona, i la mínima d'ahir a l'Estatge ha estat de 8 graus.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

loafia i Lleures de la Universitat

donarà dues conferències el dimecres i divendres d'aquesta setmana, a les sis de la tarda, la doctora Gertrudis Richart, sobre el tema "L'art medieval a Alemanya", il·lustrades amb projeccions.

SALE SEGONA. — Pobresa: Joan Vilar i Clavell contra Josep Plan i Riú. — Menos quantia: Bonaventura Duart contra Felix Clara i Capitan. — Pobresa: Trinitat Clota i Guri contra Jaume Andreu i Serra i advocat de l'Estat.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Seció Primera. — Quatre orals per furt, expedició de moneda falsa, estafa i robatori contra Lucio Santos, Maria Abate, Manuel Bedenes i Pere Sabre, respectivament. — Un divorci: C. Manyent contra J. Pérez.

Seció Segona. — Dos orals per furt i imprudència contra Josep Gil i Pere Huguet.

Seció Tercera. — Tres orals per al·lucenat de béns, injúries i tinença d'armes contra Josep Fontdevila, Antoni Serra i Daniel Díez, respectivament. — Un divorci: Lluís Negre contra Mercè Mirabet i fiscal.

Seció Quarta. — Dos orals per imprudència i estafa contra Alfons Aquilera i Lluís Baró. — Dos orals per urgència contra Llorenç Lecha per tinença d'explosius, i contra Pere Lourdes i altres per robatori i tinença d'armes.

Butlletí Pedagògic

UNIVERSITAT AUTONOMA

El Rector parla del seu viatge a Madrid. — En rebre ahir el rector de la Universitat els periodistes es manifestà, referent al seu recent viatge a Madrid, que després de celebrada la reunió del Patronat a la capital de la República, visitaren el ministre d'Instrucció Pública i el sots-secretari, i els donaren compte de la marxa dels assumptes universitaris.

Després el doctor Bosch i Gimpera i el vice-president del Consell regional de Segon Ensenyament, doctor Xirau (Joan), visitaren novament el ministre i el sots-secretari, i tractaren extensament de l'organització dels Consells regionals de primera i segona ensenyament.

Per últim, el doctor Bosch i Gimpera ens manifestà que l'havia visitat la nova Junta de Govern de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, a l'objecte de complimentar-li el lliurament d'un exemplar dels nous estatuts de l'entitat.

Inauguració del servei de bar-restaurant a la Universitat.

Ahí a la tarda se celebrà a la Universitat la inauguració del servei de bar-restaurant, instal·lat amb luxe i sobrietat als baixos del nostre primer centre d'ensenyament, en un local que fins fa poc era per complet inhabitable.

El bar es troba instal·lat al passadís que condueix al pati de la Facultat de Dret, als soterranis, on es baixa per una escala de pedra, als costats de la qual s'han col·locat plantes en tota la seva extensió.

Aquest servei de bar-restaurant té per objecte apartar els estudiants de tot el que sigui aliè a la Universitat, i en ell trobaran tot el que pugui desitjar el paladar més exigent, adiuu servei de restaurant, i tot això a preus més baixos que els que regeixen als establiments anàlegs.

Assistiren a l'acte el Rector de la Universitat, doctor Bosch i Gimpera; els membres del Patronat Universitari, doctors Balcells, Trias (Antoni) i Garcia Banús i el catedràtic Angel d'Apràiz. També hi assistiren diversos professors i alumnes universitaris i els representants de la premsa, tots els quals foren obsequiats amb un lunch.

Conferència sobre prehistòria.

Demà, a les sis de la tarda, a l'aula de Química general de la Universitat, el professor Raymond Lautier, director del Museu Saint Germain i professor de l'Escola del Louvre, de París, donarà una conferència en francès, sobre el tema "Les últimes pàgines prehistòriques de França".

"L'art medieval a Alemanya".

— Al Seminari d'Art de la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat donarà dues conferències el dimecres i divendres d'aquesta setmana, a les sis de la tarda, la doctora Gertrudis Richart, sobre el tema "L'art medieval a Alemanya", il·lustrades amb projeccions.

loafia i Lleures de la Universitat

donarà dues conferències el dimecres i divendres d'aquesta setmana, a les sis de la tarda, la doctora Gertrudis Richart, sobre el tema "L'art medieval a Alemanya", il·lustrades amb projeccions.

SALE SEGONA. — Pobresa: Joan Vilar i Clavell contra Josep Plan i Riú. — Menos quantia: Bonaventura Duart contra Felix Clara i Capitan. — Pobresa: Trinitat Clota i Guri contra Jaume Andreu i Serra i advocat de l'Estat.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Seció Primera. — Quatre orals per furt, expedició de moneda falsa, estafa i robatori contra Lucio Santos, Maria Abate, Manuel Bedenes i Pere Sabre, respectivament. — Un divorci: C. Manyent contra J. Pérez.

Seció Segona. — Dos orals per furt i imprudència contra Josep Gil i Pere Huguet.

Seció Tercera. — Tres orals per al·lucenat de béns, injúries i tinença d'armes contra Josep Fontdevila, Antoni Serra i Daniel Díez, respectivament. — Un divorci: Lluís Negre contra Mercè Mirabet i fiscal.

Seció Quarta. — Dos orals per imprudència i estafa contra Alfons Aquilera i Lluís Baró. — Dos orals per urgència contra Llorenç Lecha per tinença d'explosius, i contra Pere

ELS ESPORTS

Diümenge a l'Hipòdrom de Can Tunis

El festival Internacional d'aviació organitzat per l'Aero Club de Catalunya assolí un gran èxit en tots conceptes

Doret, Malinvaud, Pérez Mur i Carreres, foren els herois de la festa

VERS L'HIPÒDROM DE CAN TUNIS

Diümenge al matí. Els camins que menen a la barrada de Can Tunis estan atapeïts d'una immensa gentada que a peu o damunt de tota mena de vehicles va avançant amb corrua pacient tan de pressa com les circumstàncies permeten. Matí de sol, de festa i de sentiment patriòtic. Estem al pie de la celebració de les festes de Primavera i del III aniversari de la República. En els ulls de cada ciutadà guspira l'alegria d'una vida sana. En arribar davant del Cementiri, d'aquella ribada de gent en neix una branca que se'n va escrivint una història. La major part, però, fa via vers la plaça de la Fe on una flota i una bandera estrellada guarda les sagrades despulles de Francesc Macià. El deure de patriotisme ens priva de seguir com fóra el nostre gust, aquella allau rubrera de fervor patriòtic, el deure ens mena cap a un altre lloc. No obstant això, de lluny aquella plaça i aquella bandera i en el nostre pensament viu per uns moments la figura d'aquell vell venerable que amb el seu ideal i la seva voluntat portà la joia de viure a tots els catalans.

Seguim, doncs, el camí vers l'hipòdrom de Can Tunis, un dels molts llocs on Barcelona celebra actes esportius commemoratius del III aniversari de la República. L'Aero Club de Catalunya hi ha organitzat un magnífic festival d'aviació i els nostres esportistes corresponen a l'esforç d'aquest reduït grup d'amants dels perills i de les belleses de l'aire, els quals, amb el seu propi esforç, presenten una festa amb tota la importància i tota la grandiositat de les que organitza qualsevol altra nació.

A l'arribada a l'hipòdrom els nostres ulls contemplen un gran espectacle. Enmig del camp, arreu, a la seva l'entorn, estan tots els aparells que prendran part al festival, al voltant girantolins els seus pilots fent el preparatiu que calen i, més enllà, a la prudent distància que creuen els entesos, tota una gentada espera amb impaciència el començament del festival.

Nosaltres voldríem donar un nom breu d'espectadors, però ens resulta molt difícil, tribunes, generalistes i el que no són generals, estan plenes de gent, veuen aquell espectacle i pensen que l'Aero Club de Catalunya ha restat satisfet de l'èxit de públic de la festa, que si bé no és equivalent als ingressos econòmics, trobarà sempre la compensació amb algun altre adepte a l'aviació i així, per a un club com l'Aero Club de Catalunya, que tant sacrificis ha fet fins a arribar a la nostra terra l'aviació a la vida de l'aire, sempre resulta una bona compensació.

A les tribunes hi ha tot el nostre món esportiu amb els principals aficionats a l'aviació. A la llouja presidencial les figures dels ciutadans d'alt rang, president de la Generalitat de Catalunya, i la de Carles de Borbó, batlle de Barcelona, acompanyats d'altres personalitats, donen la impressió que a la hi hem unit uns dirigents que s'ocupen de les coses esportives de la nostra Catalunya.

EL FESTIVAL

El renegar d'un motor i la veu de l'enginyer ens anuncia el començament del festival. S'enlaia un avió i sentim oposat es deixen anar tres alèsses. El concurs de destrucció de globus. El pilot a de procurar arrencar-los en ple vol i destruir-los. Així, que a simple vista sembla una cosa molt fàcil és de les més difícils que hi ha, la facilitat com els globus són dominats pel vent fa molt difícil de precisar la seva situació en atacar-los. Han passat els tres minuts de reglament i Aguilera, que és el primer pilot, no ha assolit el seu objectiu, després tenen la mateixa sort els participants Carvallo, Carreres i Cera, però, finalment, és satisfet la curiositat dels espectadors. Començava a aixecar-se un avió als 4 segons de vol i hom resta satisfet perquè veu satisfet el desig que els globus no sortissin tots amb la veu, d'escaparse de les ales dels avions.

Altra vegada l'altaveu anuncia: Concurs de maniabilitat d'aparells. Se'nlaia un bimotor gran, blau, bonic, és el "Dragon", de Xucà, un dels millors pilots catalans. Malgrat que l'aparell no és gens apropiat per a aquestes exhibicions, tota vegada que es tracta d'un avió de turisme, la mà dreta de Xucà li fa fer el que vol. Veient-lo en vol invertit i la majestuositat i aplom com efectua els "loopings" compremem aleshores el per que Xucà és el preferit dels que han de posar el batge de l'aire a mi em passaria igual. Unes exclamacions d'admiració corroboren els tres "loopings" seguits que ha fet Carvallo amb el seu "Potez", en restem admirats. Després s'aixeca Carreres, l'altre pilot de l'Escola de Barcelona, el qual, amb una avioneta "Moth", molt inferior, als dos primers, demostra que la voluntat i ciència del constructor poden suplir en moltes ocasions les deficiències de

l'aparell; també fa "loopings", però invertits, i caigudes verticals; ens deixa meravellats. Al vespre ens assabentem que li han donat el primer premi, la qual cosa trobem molt justa.

Després hom sent que l'aviador francès De Perignat va a fer una demostració de la facilitat com condueix el seu aparell; pujarà en vestit corrent de carrer i baixará amb un altre; és a dir, se'l canviarà en ple vol. Aleshores veiem un senyor que amb un vestit fosc i una gran maleta puja a la cabina, s'enlaia i en tocar novament a terra el veiem baixar amb un vestit clar. Aplaudim el domini de comandament que això suposa. Lavió que ronca ara és el "Gourdon Leseurre-Hispano", de Ferrand Malinvaud, un altre dels més grans acrobates de França. Fa una bella exhibició de vol invertit, seguida d'una sèrie de "loopings" i dues davallades fins arran de terra que fan sortir espontanis aplaudiments dels espectadors. Després d'un "looping" invertit el veiem agafar la direcció de l'aeròdrom del Prat sense que això consti en el programa; ens estranya, però no diem res; al vespre ens diu que ha passat un dels moments més difícils de la seva vida de pilot: una "panne" a l'ala dreta l'obligà a dirigir-se com pogué al Prat i aterrà amb una gran sort sense cap contratemps, però amb l'avió fet malbé. Ens alegrem que hagi sortit il·les. Finalment ens presenten el plat fort del festival, Marcel Doret, el tri-campió del món d'acrobàcia, va a fer una exhibició amb el seu "Devolette Hispano" 550 HP. completament metàl·lic. En aixecar-se hom ja observa quèlcom de nou, sigui pel pilot o bé per l'avió: una admirable justesa i completa perfecció acompanyats en tots els seus exercicis acrobàtics; "relluïxen" els "loopings" de dret i en vol invertit, i hom aplaudeix sent voltes de barrina seguides, un exercici que els entesos en diuen la candela i una entrada en barrina molt perillosa d'executar. Aleshores compremem per que Marcel Doret és el rival de Detroit per al gran trofeu de campió mundial de vols acrobàtics.

Finalment hom sent anunciar la prova de la màxima emoció de la jornada: la caiguda amb paracaigudes. L'altaveu anuncia que la campiona francesa Germaine Laudin es llançarà dels 300 metres, i el campió espanyol Francesc Pérez Mur farà una doble caiguda des de 500 metres. Novament veiem enlairar-se el "Dragon", de Xucà, i un cop situat convenientment en l'aire, un cop situat ens deixa caure de l'avió: per uns moments el cos cau a tota velocitat cap a terra, i pocs segons després la tela del paracaigudes s'obre i comença a balancejar dolçament aquell cos tot blanc, i més tard el deixa sobre l'herba a pocs metres del camp. En el somriure de Germaine Laudin hom llegeix que està satisfeta del seu llançament.

Novament mireu enlaire: el "Dragon" manobra altra vegada, i per segona vegada de la seva cabina surt un altre figura blanca: és el campió Pérez Mur, que des de l'altària de 500 metres es llança a l'espai; el paracaigudes el sosté, i així baixa uns cent metres, i aleshores talla la corda i quasi simultàniament s'obre un altre paracaigudes, que regula la caiguda perquè en arribar a terra Pérez Mur no es faci mal; pocs moments després el veiem caure a terra i aixecar-se tot seguit rialler. Respira i aplaudeix amb entusiasme el valor d'aquests dos valents paracaigudistes. L'altaveu anuncia que s'ha acabat la festa. Nosaltres sentim satisfets però satisfets del tot: del festival del públic i sobretot de la perfecta organització i de la satisfacció que a hores d'ara sent l'Aero Club de Catalunya perquè veu que els catalans comencen a comprendre i a estimar la seva gran tasca.

Antoni TRIGO

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts. Tarda, 4-15

URIONA - GURIDI

contra

REGALDE II - ANTON

Mitj. a les 10-15

ARRUTI - UGALDE

contra

BARLUCEA I - TEODORO

Avui, dimarts

FRONTO NOVETATS

Avui, dimarts

ONQUITO BILBAO - QUINTANA III

contra

GALLARTA II - SEGONES III

Mitj. a les 10-15

QUINTANA IV - ARASOLO

contra

AMOREN ETI II - UNAMUNO

Batalla per cartella

Els Campionats d'Espanya de futbol

Diümenge foren eliminats tres equips catalans: Barcelona i Espanyol, professionals, i Europa, amateur

El desempat Madrid-Athletic de Bilbao es jugarà demà al camp de l'Espanyol

L'Espanyol guanya l'Oviedo per cinc gols a tres, però no es classifica

Campionat d'Espanya

RESULTATS DE DIÜMENGE QUARTS DE FINAL

Partits de tornada

Athletic de Bilbao, 1 - Madrid, 1.
Espanyol, 5 - Oviedo, 3.
Betis, 2 - Barcelona, 2.
València, 3 - Hércules, 0.
Queden classificats: Oviedo, Betis i València.

Madrid i Athletic hauran de desempatar dimecres a Barcelona.

Semifinals per al diümenge vinent València-Oviedo.
Betis-vencedor Ath. de Madrid.

Campionat d'Espanya Amateur

RESULTATS DELS QUARTS DE FINAL

A Irun
Unió d'Irun-Basconia, 6-0.
A Madrid
Ferrovària-Onuba, 5-2.
A Sama
Racing de Sama-Eriña, 1-0.
A Barcelona
Nàtiva-Europa, 4-2.

Torneig de Promoció

RESULTATS DE DIÜMENGE

Sants, 2 - Terrassa, 1.
Palafurgell, 1 - Granollers, 1.
Martorell, 0 - Badalona, 1.

La puntuació

Sants 1 1 0 0 2 1 2
Badalona 1 1 0 0 1 0 2
Palafurgell 1 0 1 0 1 1 1
Granollers 1 0 1 0 1 1 1
Terrassa 1 0 0 1 1 2 0
Martorell 1 0 0 1 0 1 0

Irindio a la xarxa. I finalment, quan mancaven cinc minuts per acabar el primer temps, l'Oviedo aconseguí el seu segon punt per mitjà de Lángara.

A la segona part es marcà un gol per banda; els primers a marcar foren els asturians, el cap de quatre minuts de començada, i fou obra d'Herrera.

Quatre minuts més tard Prat fou l'encarregat d'efectuar la millor jugada de la tarda, que fou coronada amb un d'aquells gols a què ens té acostumats.

Tingué després l'Espanyol alguns moments en els quals hauria pogut millorar el resultat, però no ho sabé apropiar.

L'arbitratge va anar a càrrec d'Escartín i els equips es formaren així:
Espanyol: Florença, Ora, Hereter, Martí, Soler, Cristó, Prat, Edmundo, Irindio, Bosch i Doménech.

Oviedo: Oscar, Caliche, Jesusin, Castro, Sirio, Clus, Casco, Gallard, Lángara, Herrera i Emilia.

El Barcelona empatà a dos gols amb el Betis, però restà eliminat.

Sevilla, 15. — Al camp del Patronal ha assistit molt de públic aquesta tarda amb motiu del partit de tornada Betis - Barcelona, el qual era esperat amb una expectació extraordinària.

Hom creia en una victòria, si no fàcil, per a l'equip local, però el resultat definitiu no ha estat pas així.

Els catalans han jugat un primer temps excel·lent, serens i decidits, amb gran rapidesa i dominant, durant els quaranta-cinc minuts, llurs contraris.

Han aconseguit un gol a llur favor, però mereixien més bon resultat, perquè, com diem, el domini els corresponia tot seuer.

En la resta del partit els catalans han seguit fent moltes combinacions i demostrant superioritat tècnica i més bon joc que els andalusos. Els del Betis en aquesta segona part han tingut quinze minuts de joc valent i dur, durant els quals han abassegat llurs contrincants, dominant-los.

Aleshores s'ha produït un veritable battut a la porta de Nogués, el qual ha estat efectuat. Els andalusos no han marcat més perquè el Barcelona ha efectuat una veritable tassa defensiva.

Sales ha estat el millor dels mitjos, i de la davantera, l'ala Ventolrà - Góburu, la qual ha realitzat jugades magnífiques.

Dels andalusos, el pitjor la línia mitjana, que no ha sabut contenir els ben mesurats avanços dels catalans. L'arbitre, bé.

L'únic gol del Barcelona, a la primera part, ha estat degut a un tret magnífic de Góburu. El gol d'empat ha estat aconseguit per Enrique, a la segona part. Després els andalusos s'han avançat en el marcador. Enrique ha marcat el segon gol. Ramon, de can, en reanar un córner, ha aconseguit l'empat.

Barcelona: Nogués, Alcoriza, Soler.

Per excés de material, ens volem obligats a ajornar la publicació de la referència setmanal dels partits de bàquet jugats diümenge, del nostre redactor senyor Moland. La publicarem demà.

Campionat d'Espanya

RESULTATS DE DIÜMENGE QUARTS DE FINAL

Athletic de Bilbao, 1 - Madrid, 1.
Espanyol, 5 - Oviedo, 3.
Betis, 2 - Barcelona, 2.
València, 3 - Hércules, 0.
Queden classificats: Oviedo, Betis i València.

Madrid i Athletic hauran de desempatar dimecres a Barcelona.

Semifinals per al diümenge vinent València-Oviedo.
Betis-vencedor Ath. de Madrid.

Campionat d'Espanya Amateur

RESULTATS DELS QUARTS DE FINAL

A Irun
Unió d'Irun-Basconia, 6-0.
A Madrid
Ferrovària-Onuba, 5-2.
A Sama
Racing de Sama-Eriña, 1-0.
A Barcelona
Nàtiva-Europa, 4-2.

Torneig de Promoció

RESULTATS DE DIÜMENGE

Sants, 2 - Terrassa, 1.
Palafurgell, 1 - Granollers, 1.
Martorell, 0 - Badalona, 1.

La puntuació

Sants 1 1 0 0 2 1 2
Badalona 1 1 0 0 1 0 2
Palafurgell 1 0 1 0 1 1 1
Granollers 1 0 1 0 1 1 1
Terrassa 1 0 0 1 1 2 0
Martorell 1 0 0 1 0 1 0

Irindio a la xarxa. I finalment, quan mancaven cinc minuts per acabar el primer temps, l'Oviedo aconseguí el seu segon punt per mitjà de Lángara.

A la segona part es marcà un gol per banda; els primers a marcar foren els asturians, el cap de quatre minuts de començada, i fou obra d'Herrera.

Quatre minuts més tard Prat fou l'encarregat d'efectuar la millor jugada de la tarda, que fou coronada amb un d'aquells gols a què ens té acostumats.

Tingué després l'Espanyol alguns moments en els quals hauria pogut millorar el resultat, però no ho sabé apropiar.

L'arbitratge va anar a càrrec d'Escartín i els equips es formaren així:
Espanyol: Florença, Ora, Hereter, Martí, Soler, Cristó, Prat, Edmundo, Irindio, Bosch i Doménech.

Oviedo: Oscar, Caliche, Jesusin, Castro, Sirio, Clus, Casco, Gallard, Lángara, Herrera i Emilia.

El Barcelona empatà a dos gols amb el Betis, però restà eliminat.

Sevilla, 15. — Al camp del Patronal ha assistit molt de públic aquesta tarda amb motiu del partit de tornada Betis - Barcelona, el qual era esperat amb una expectació extraordinària.

Hom creia en una victòria, si no fàcil, per a l'equip local, però el resultat definitiu no ha estat pas així.

Els catalans han jugat un primer temps excel·lent, serens i decidits, amb gran rapidesa i dominant, durant els quaranta-cinc minuts, llurs contraris.

Han aconseguit un gol a llur favor, però mereixien més bon resultat, perquè, com diem, el domini els corresponia tot seuer.

En la resta del partit els catalans han seguit fent moltes combinacions i demostrant superioritat tècnica i més bon joc que els andalusos. Els del Betis en aquesta segona part han tingut quinze minuts de joc valent i dur, durant els quals han abassegat llurs contrincants, dominant-los.

Aleshores s'ha produït un veritable battut a la porta de Nogués, el qual ha estat efectuat. Els andalusos no han marcat més perquè el Barcelona ha efectuat una veritable tassa defensiva.

Sales ha estat el millor dels mitjos, i de la davantera, l'ala Ventolrà - Góburu, la qual ha realitzat jugades magnífiques.

Dels andalusos, el pitjor la línia mitjana, que no ha sabut contenir els ben mesurats avanços dels catalans. L'arbitre, bé.

L'únic gol del Barcelona, a la primera part, ha estat degut a un tret magnífic de Góburu. El gol d'empat ha estat aconseguit per Enrique, a la segona part. Després els andalusos s'han avançat en el marcador. Enrique ha marcat el segon gol. Ramon, de can, en reanar un córner, ha aconseguit l'empat.

Barcelona: Nogués, Alcoriza, Soler.

Per excés de material, ens volem obligats a ajornar la publicació de la referència setmanal dels partits de bàquet jugats diümenge, del nostre redactor senyor Moland. La publicarem demà.

ATLETISME

Jeroni Joan, de l'Aire Lliure, gran vencedor del XV "Jean Bouin", i Josep Tortosa primer de neòfits i debutants

La U. A. Nurmí vencedora en les dues proves

Els companys del diari "L'Opinió", amb la col·laboració del Centre d'Esports Aire Lliure, van oferir a l'esportivitat barcelonina l'organització de la tradicional cursa "Jean Bouin", en la seva quinzena represa.

Podem estar, els nostres amics, més que satisfets de l'èxit esportiu i espectacular de la prova. La campanya silenciosa d'un parell de periòdics no va aconseguir desmereixir ni la valua ni el nombre de participants, ni va perjudicar l'enorme aflluència d'espectadors que a tot el llarg del recorregut aplaudiren fervorosament el pas dels atletes.

La cursa, a més d'aquelles organitzacions que, ultra honorar la capacitat dels dirigents, honora l'atletisme i l'esport en general de casa nostra.

L'acurada organització en tots els aspectes de la cursa, i especialment en el cloj de les arribades i la ràpida i total distribució dels premis a les sis hores d'acabades les curses, són la millor resposta als botiflers del nostre modest esport, que no volen reconèixer llur fracàs i la tasca admirable que porten enganyant els elements federatius i els de bona part de les entitats adherides a la Federació Catalana d'Atletisme.

Fou un encert, un encert més, el convidar els corredors bascos i valencians.

L'actuació dels nòrdics era esperada amb interès, recordant, primer, la victòria catalana en el Cross peninsular de Donostia, amb el corresponent desinfilament base; i després la victòria basca i la pobre classificació catalana en la cursa Arenas-Bilbao, organitzada per "Excelsior". A la baixada de Pedralbes, els bascos perderen totes les possibilitats de victòria. Fins i tot Coll, que havia d'abandonar passat el Passeig de Gràcia, completament lassat.

Des de fa alguns anys complementa encertadament la "Jean Bouin" una cursa de neòfits i debutants.

Am puntualitat, Joaquim Ventalló, director del periòdic organitzador, va donar la sortida a 193 atletes, neòfits i debutants, dels 224 inscrits, a la cruïlla de la carretera de Sarrià-Diagonal.

Ben aviat es destacaren un parell de corredors: dos valencians (un santiguatenc i un sabadellenc). Tota la cursa els dos xicots anaren plegats, en un cos a cos formidable, fins al carrer de Cortis Catalanes, on Josep Tortosa s'avançà vencedor fins a la ratlla d'arribada, que estava situada al Parc, davant l'estàtua equestre del general Reusenc.

La inexistència de part dels corredors participants en aquesta cursa fou palesada en el gran nombre d'abandonaments, Seixanta-dos.

La U. A. Nurmí va inaugurar la seva victòria de la cursa principal, classificant-se en primer lloc, per equips, davant del C. E. Aire Lliure, del F. A. E. T., del C. E. Laia, de la G. A. E. T., d'altres.

A Espinasses, com és de llei, fou donada la sortida als cinquanta-dos atletes sortits, dels setanta-set inscrits.

Els bascos sortiren amb moltes ganes de lluir-se. Naturalment, els nostres no es conformaren, i no els deixaren de vista.

A un quilòmetre de la sortida, Faró, Joan, Gràcia, Marimón, Coll, Cilleruelo, Garcia, Mur i Miquel eren els capdavanters.

Deixant Pedralbes i seguint per la recta pendient que porta a la Diagonal, aquell escamot es va esclafar. Al capdavant van seragats Mur, Gràcia, Cilleruelo, Faró i Marimón. Bastant enera d'aquests hi ha Borràs, Navarro i Andreu, que ha d'abandonar més endavant.

Cap a la carretera de Sarrià i carrer d'Urgell, Coll i Jeroni Joan es destaquen, i lluiten fervidament. El guanyador, amb les cames "estripades", a la baixada famosa, no pot seguir el nostre campió peninsular.

Es passat el Passeig de Gràcia on Coll —basc, malgrat el cognom català— abandona, completament desmoralitzat.

Jeroni Joan, el "junior", amb potjada ferma i segura, avança pel Passeig de Sant Joan, vers la victòria.

Una multitud atapeïda pel Parc de la Ciutadella aplaudeix entusiàsticament l'arribada del tortós, que refrenda el triomf tan brillant aconseguit a Llesp, en el Campionat peninsular.

Per equips, la U. A. Nurmí va triomfar per un punt de diferència del F. C. Barcelona.

CLASSIFICACIO GENERAL

Senior i Juniors

1. Jeroni Joan, junior, C. E. Aire Lliure, 32 m. 42 s. 4-5; 2. Just Borràs, senior, C. E. Aire Lliure, 32 m. 56 s. 3-5; 3. Antoni Gràcia, idem, F. C. Barcelona; 4. Eladi Garcia, idem, Federació Guipuscoana; 5. Josep Mengot, idem, P. A. Nurmí; 6. Vicenc Navarro, idem, U. A. Nurmí; 7. Angel Mur, idem, F. C. Barcelona; 8. Joan Miquel, idem, F. C. Barcelona; 9. Julià López, idem, U. A.

Neòfits i debutants

1. Josep Tortosa, neòfit, 14 m. 32 s. 2-5; 2. Otto Flanders, 3. Felp Sánchez; 4. Ramon Puig; 5. Anís Cervera; 6. Esteve Godàs; 7. Lluís Miró; 8. Josep Miró; 9. Josep Estallós; 10. Josep Colomar; 11. Pere Gómez; 12. Celestí Moreno; 13. Jaume Sasot; 14. Anís Vilà; 15. Joan Serrat; 16. Joan Sentís; 17. Marià López; 18. Albert Darnés; 19. Josep Comabella; 20. Josep Martínez; 21. Manuel Martínez; 22. Isidre Rabentós; 23. Jaume Garcia; 24. Manuel Santmiquel; 25. Francesc Calpe; 26. Pere Poquet; 27. Serrallonga; 28. Josep Martí; 29. Vicenc Manyà; 30. Jordi Emilia; 31. Joan Cases; 32. Manuel Barreque; 33. Joan Villalba; 34. Agustí Pelajero; 35. Joan Lasgranges; 36. Josep Marco; 37. Manuel Llovera; 38. Josep Martín; 39. Ramon Mateu; 40. Josep Sentís; 41. Gaudí Baró; 42. Josep Ferrández; 43. Pere Romanó; 44. Enric López; 46. Antoni Gómez; 46. Jaume Castellví; 47. Lluís Torres; 50. Antoni Segura; fins a 131 classificats.

Atletes inscrits: 224. Atletes sortits: 193.

Classificació per Clubs:

1. U. A. Nurmí: 2+3+6+7+9 = 27.

2. F. C. Barcelona: 1+4+3+8+10 = 26.

Neòfits i debutants

1. Josep Tortosa, neòfit, 14 m. 32 s. 2-5; 2. Otto Flanders, 3

ESPECTACLES

II GRAN PREMI INTERNACIONAL DE BARCELONA

LA LLISTA D'INSCRIPCIÓ PERMET CONSIDERAR AQUESTA PROVA COM UNA DE LES MES IMPORTANTS DE LA TEMPORADA

La competència internacional que va a obrir-se amb aquesta jornada de II Gran Premi de Barcelona, que se celebrarà el proper dia 22 al recinte del parc de Montjuïc, ha desvetllat un interès extraordinari no tan sols entre el nucli d'amants d'aquestes grans festes de l'esport del nostre país, sinó que en cada una de les nacions que tenen representants inscrits i d'aficionats que volen respirar amb llur aplaudiment l'actuació dels seus representants.

Una sèrie de curses en les quals prendran la sortida les màquines i pilots que estan en la primera fila d'aquest esport, és equivalent en certa forma a uns autèntics campionats d'Europa. I és més de notar encara que els pilots anglesos, si no refractaris almenys sempre indiferents per als Grans Premis del Continent, s'han ajuntat amb llurs millors figures del moment a aquesta competència, tan poc igualada en talla i qualitat en els annals d'aquest esport.

Classificant les categories i per nacionalitat els pilots, hom veu la importància que han de tenir la competència i les rivalitats. Per aquesta distribució de corredors es preveu amb quant d'interès es preparen a defensar llurs prerrogatives per a guanyar els diversos nuclis de corredors sabedors de la qualitat que projecta aquest Gran Premi per la seva importància i per les dificultats tècniques que assoleix.

En la categoria 250 c.c.—4 alemanys, un francès, 2 italians, dos irlandesos, un anglès, un suís, 5 espanyols.

En la classe 350 c.c.—3 alemanys, 2 francesos, un italià, un irlandès, 4 anglesos, 5 espanyols.

En la classe 500 c.c.—3 alemanys, 3 anglesos, 5 francesos, 3 italians, 2 irlandesos, 10 espanyols, un portuguès.

En la categoria side-cars.—5 alemanys, 2 francesos, un suís, 3 espanyols.

Per tota la propera setmana, darrera d'aquest interregne de preparatius, quedarà el circuit transformant per complet. El port, ample, accessible, amb tot el complement de detalls de tribunes, comença a prendre cos i oferirà un conjunt de facilitats i detalls tècnics que segellaran la importància d'aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Esports de Neu

Les curses de baixada a Andorra

Lluís Rigat, vencedor de la jornada. — El Centre Excursionista de Catalunya vencedor per equips

Completant el programa de curses oficials de la Federació Catalana d'Esports, diumenge se celebraren al Port d'Envalira, les primeres curses de baixada i slalom que s'han celebrat en país andorrà. Amb aquest motiu, els esquiadors catalans s'han traslladat en massa a la propera República, omplint els hotels i fondes de tots els pobles andorrans.

Heus ací els resultats tècnics:

Cursa de baixada

1. Equip del Centre Excursionista de Catalunya, format per E. Muller, C. Bertrand i Lluís Rigat.
2. Equip del Club Alpí Núria (L. Ibars, L. Llibre i J. Boix).
3. Equip del C. A. Núria (R. Monneuse, M. Argueta i R. Wittmann).
4. Equip del C. E. Catalunya (Carandini, E. Bofill i J. Roquer).
5. Equip del C. E. Catalunya (O. Canals, X. Vilarió i J. Monjo).

Fins a onze equips classificats.

El millor temps individual ha estat el de Lluís Rigat, en 5 minuts i 8 segons, seguit a un segon per E. Bofill.

Hoquei

L'equip d'Espanya vencé el de França per dos a cap

Madrid, 16. — En el partit de hoquei internacional jugat ahir al camp de la Deportiva Ferroviària, la selecció espanyola guanyà la francesa per dos punts a zero.

Aquest interessant matx fou presenciat per gran nombre d'espectadors. Un bon grup de senyoretes donà al camp un aspecte brillant. També fou present aquest partit pel cònsol francès i la seva esposa, a la qual es féu lliurament d'un banderí, obsequi de la selecció espanyola, i d'un ramell de flors, obsequi dels jugadors francesos.

Francia: Guibet, P. Imbault, Grosjean, Xaxen, Berger, Simon, A. Grosjean, Brimont, Regis, Gaubert i Ch. Imbault. Espanya: Dilis, Bagunyà, Bonanova-Montoriol, i a 0. Balmes-Salmeron B, i a 1. Torres i Bages-Bass, i a 0. Salmeron A-Maragall (ajornat).

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU
Avui, dimarts, a les 9 de la nit: segona de propietat i fora d'abonament. Funtó d'homenatge al mestre J. de Guàrdia, darrera representació de l'òpera basca ANAIA i preludi i romança de la saracina el mestre Guàrdia. EL CASERO, pel cèlebre tenor Emili Vendrell i orquestra, sota la direcció del seu propi autor mestre Guàrdia. Dissabte, primer festival per la celebració de la festa de Romania Cantares Romanies. Es despatxa a comptadoria

TEATRE ROMEO
Telèfon 10001
Queden els dies de EL DIVINO IMPACIENTE. Popular, butaques a 3'50 pessetes. A les 5'15 i a les 10'15: 200 i 201 representacions del poema en vers de Josep M. Pàmies EL DIVINO IMPACIENTE, per Ricardo Calvo, Alfonso Muñoz i Rosarito Iglesias. Escenografia de Burmann. Vegeu aquesta obra que reuneix els millors valors de l'escena espanyola. Demà, tarda i nit: 202 i 203 representacions de EL DIVINO IMPACIENTE.

TEATRE NOVELTATS
Compania Urlos Lluís Calvo
Tarda, no hi ha funció per assaig de conjunt de la propera estrena de grans èxits a Madrid

LA CHULAPONA
Nit, a les deu, solennitat artística: NO FALTA NAIDE

Doña Francisquita
debutant l'eminent divo tenor

HIPOLIT LAZARO
i la gentil tipla

Matilde Vazquez
Cecilia Gubert, Carme Llanos, Antoni Palacios, Joan Baraja, etc. Demà, tarda i nit, superbs programes

En la classe 350 c.c.—3 alemanys, 2 francesos, un italià, un irlandès, 4 anglesos, 5 espanyols.

En la classe 500 c.c.—3 alemanys, 3 anglesos, 5 francesos, 3 italians, 2 irlandesos, 10 espanyols, un portuguès.

En la categoria side-cars.—5 alemanys, 2 francesos, un suís, 3 espanyols.

Per tota la propera setmana, darrera d'aquest interregne de preparatius, quedarà el circuit transformant per complet. El port, ample, accessible, amb tot el complement de detalls de tribunes, comença a prendre cos i oferirà un conjunt de facilitats i detalls tècnics que segellaran la importància d'aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

Per als dies 18, 19 i 20, estan fixats els entrenaments oficials. Tots els asos han promès llur arribada a temps, per a començar al més aviat possible la presa de contacte amb aquest circuit, i es preveuen tres dies d'entrenament amb els asos en acció, com un preàmbul magnífic del que serà la gran jornada.

Tot seguit seran donades a la venda les entrades i localitats, que ja tenen pendents una xifra de sol·licituds important que és el primer símptoma de l'acolliment que va a reservar el nostre públic a aquesta organització.

APOLLO

TEATRE CATALA
Compania catalana
Primera actriu: ASSUMPCIO CASALS
Primer actor i director: JOSEP CLAPERA

Avui, dimarts, tarda, a les 5. Butaca, 1 pesseta; general 0'40 ptes.

TOREROS D'HIVERN
Nit, i cada nit:
L'èxit dels èxits

LA GLORIOSA

TEATRE NOU
Avui, tarda i nit. Grandiosos festivals a benefici de l'excap de maquinària d'aquest teatre, organitzats per l'Associació d'Empresaris de Catalunya, i prenent-hi part valuosos artistes. Tarda, a les 4, i nit, a les deu: selectes programes

TEATRE NOU
Gran companyia d'alta comèdia de ANTONIA HERRERO
Dijous, 19 d'abril, nit, a les deu Presentació de la companyia amb l'estrena a Barcelona

Las niñas de Doña Santa
original d'Alfons Vidal i Planes. Es despatxa als centres de localitats

TEATRE POLIORAMA
Gran Companyia de Comèdies Còmiques LUPE RIVAS CACHO

Avui, tarda, 1/4 de 8, popular: AQUÍ ESTÀ MI MUJER. Nit, 1/4 d'11: èxits de EL EX. Fi de festa, tarda i nit. Demà, tarda, popular: AQUÍ ESTÀ MI MUJER. Nit, a les 10'15: EL EX. i fi de festa tarda i nit. Cada dia: EL EX...

TEATRE COMIC
REVISTES
Avui, tarda, a les 5: LA CANIBIA DE LA POMPADOUR. Nit, a les 10'15, el gran èxit LAS PEPEÑAS

Cinemes

COLISEUM
Avui, tarda, a les 4, i nit, a les 10: REVISTA PARAMOUNT. SOBRENATURAL, per Carole Lombard i Randolph Scott (a les 5'30 tarda i a les 10'15 nit). EL MUJO IMPROVISADO, per Fernand Gravey i Fiorella (a les 4 i a les 6'10 tarda, i a les 11'20 nit). Són films Paramount

AMERICAN CIRQUE
amb la seva
SUPERBA
INSTALLACIO
debutarà

DIVENDRES
A LES 10 DE LA NIT
A
L'OLYMPIA

TEATRE BARCELONA
Compania de Comèdia Irene López Heredia
Avui, dimarts, tarda, a un quart de sis: èxit granitós de la comèdia de Benavente

EL PAN COMIDO en la mano
Nit, a un quart d'onze: estrena de la comèdia de M. Linares Rivas

FOR TIERRA DE HIDALGOS
Creació immutuable de tota la companyia. Demà, divendres, tarda: FOR TIERRA DE HIDALGOS; nit, segona d'abonament Jovenut Tradicionalista: EL PAN COMIDO EN LA MANO

GRAN TEATRE ESPANYOL
Compania de JOSEP SANTPERE
Avui, dimarts, nit, a les deu:

EL REI FA TREBALLS FORÇATS
d'Alfons Hore i música del mestre Sunyer. 150 vestits nous de la casa Canel i Mary. 11 decoracions noves de Batillo, Lluís i Baya. Balambies de Roberto, Giris, jazz, piano

Es despatxa a tots els centres de localitats

cerill; Gràcia, Jardon I. Chavarri, Romeu, Tarruella, Jardon II, Queralt i Ferrer.

Superioritat espanyola en gairebé tot l'encontre. Rapidesa en els atacs vermells i decisió i fortalesa en els defensors de llur meta.

Fins a mig primer temps no s'inaugura el marcador amb un penalty-bully que tira Gràcia i Ferrer remata formidablement.

A continuació el joc fou de característiques similars; als 21 minuts, en un avenç de la davantera espanyola Romeu lliurà amb precisió la bola a Tarruella i aquest, sense vacillar, rematà des de prop assolint d'aquesta manera el segon punt espanyol.

De la selecció espanyola sobre-tiren Gràcia, Ferrer, Queralt, Becerril, Diliz i germans Jardon.

Per França, el defensa esquerra i l'ala dreta d'atac.

Torneig de Primavera

RESULTATS DE DIUMENGE

Primera equips:

University-Intrèpids A, 2 a 1 Junior-Terrassa, 0 a 2.

Segona equips:

University-Junior A, 2 a 0. Terrassa-Junior C, 4 a 0.

Polo B-Agfa, 1 a 0.

Intrèpids A-Junior B (suaps), Intrèpids B-Polo A, 0 a 0.

Campionat Escolar

Bonanova-Montoriol, 1 a 0.

Balmes-Salmeron B, 6 a 1.

Torres i Bages-Bass, 7 a 0.

Salmeron A-Maragall (ajornat).

Francia: Guibet, P. Imbault, Grosjean, Xaxen, Berger, Simon, A. Grosjean, Brimont, Regis, Gaubert i Ch. Imbault.

Espanya: Dilis, Bagunyà, Bonanova-Montoriol, i a 0.

Balmes-Salmeron B, 6 a 1.

Torres i Bages-Bass, 7 a 0.

Salmeron A-Maragall (ajornat).

Francia: Guibet, P. Imbault, Grosjean, Xaxen, Berger, Simon, A. Grosjean, Brimont, Regis, Gaubert i Ch. Imbault.

Espanya: Dilis, Bagunyà, Bonanova-Montoriol, i a 0.

cine Paris

Tarda, 4'30; nit, 9'45: Revista. Dibutxo. Gran èxit de la comèdia

Por el mar viene la ilusión
per Lucien Baroux
Spencer Tracy i Colleen Moore en la formidable producció

EL PODER Y LA GLORIA

SALONS CINAES

TIVOLI
5'30 tarda i 10 nit: Noticiari i Documental: "La ciudad de cartón", Catalina Barchena i Antonio Moreno. Actuació personal de Catalina Barchena

CAPITOL
4 tarda i 10 nit: "Ana la del remolcador", Mario Dresler i Wallace Beery. Comiques

CATALUNYA
4 tarda i 10 nit: "La gran jugada", Loreta Young. "La máscara del otro", Ronald Colman

KURSAAL
4 tarda i 9'30 nit: "La consentida" (únicamente tarda). "Almas encontradas" (únicamente nit). "Soy un vagabundo", Al Jolson

PATHE PALACE
Continua 4 tarda: "50 a una vida". "El adivino", en espanyol. "Melodia en azul". Noticiari

EXCELSIOR
4 tarda i 9'30 nit: "Amor, honor y camandulas" (únicamente tarda). "50 a una vida". "Melodia en azul". Noticiari i Dibutxo

MIRIA
4 tarda i 9'30 nit: "El chico de la parroquia". (únicamente tarda). "Samarang". "Su última pelea", en espanyol

GRAN TEATRE COMICAL
Continua 3'15 tarda: "El chico de la parroquia". "Samarang". "Su última pelea", en espanyol. Noticiari

MONUMENTAL
Continua 3'45 tarda: "Idilio en el Cairo". "Un disparo al amanecer". "Barrio chino", en espanyol

ROYAL
Continua 3'45 tarda: "Un disparo al amanecer". "Idilio en el Cairo". "Barrio chino", en espanyol. Comica

BOHEMIA I PEDRO
Continua 3'45 tarda: "Noche de San Juan". "Chorfer con faldas", en espanyol. Dibutxo i una altra

CINE RAMBLAS
Rambla del Centro, 30 - Tel. 19972
Avui: Revista Paramount i Dibutxo. LA BENDA DEL DIAMANTE, per Rex Bell

POR EL MAR VIENE LA ILUSION
deliciosa comèdia per Edith Mera i Jacques Catelain (sessió continua)

CINEMA ESPLAI
CORREIA, entre Muntaner i Aribau
REVISTA PARAMOUNT. CENTRAL PARK, per Joan Blondell (només a la tarda). LA GRAN DUQUESA ALEJANDRA, per Maria Jeritza

BARRIO CHINO
per Ruth Chatterton i James Murray

25 CAVALLS

ORQUESTRA DE SIMIS
ELS GIMNASTES AERIS

SISTERS RUBIO
ELS CAVALLISTES NANS

ELS FIOCHI SISTERS
EL GRAN CARROUSEL HIPIC

Tot grandios i tot nou - Debuta divendres a

OLYMPIA

SPLENDID CINEMA
Consell de Cent, 217 - Telèfon 30016

Avui, colossal programa: La bonica comèdia LA TACQUICA, per Marie Glory i Jean Murat

EL BOLIDO
per Loreta Sayers
DIBUTXOS SONORS
L'estupenda producció

ONDAS MUSICALES
per Bing Crosby

Diversos

EXCELSIOR
MUSIC-HALL INTERNACIONAL
(Rambla del Centre, 34)

Nova empresa. Tarda, 4'30, i 9'30 nit. VARIETATS SELECTES

20 ARTISTES INTERNACIONALS, 20 Avui, esdeveniment artístic. Grandios èxit de la famosa vedetta mexicana

LINA D'ACOSTA
procedent de l'Empire de París i protagonista de la pel·lícula LA DAME DE CHEN